

การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านขั้นที่ความถนัดและหลัง
การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านขั้นที่ความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วัลภา ศิริวิมล

อภิสิทธิ์ นานการจาก

ผ่านจดหมายทางเลข 1100.1000.00

วันที่ ก.ค. 2529

ภาควิชาภาษาไทย

คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

วิทยาลัยครูบูรพา สงคราม พิษณุโลก

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนจากศูนย์วิจัย วิทยาลัยครูพิษณุโลก พิษณุโลก

ปีงบประมาณ 2528

เนื้อความขอการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านขั้นตีความของนักเรียนก่อนและหลังจากที่ได้รับการฝึกจากแบบฝึกที่สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาขิตวิทยาลัษครุญลสงคราม อำเภอเมืองจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 32 คน ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านขั้นตีความก่อนการใช้แบบฝึกและหลังการใช้แบบฝึก เป็นแบบทดสอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 35 ข้อ และสร้างแบบฝึกการอ่านขั้นตีความจำนวน 9 แบบฝึก ผู้วิจัยดำเนินการฝึกด้วยตนเอง ใช้เวลาฝึก 12 ชั่วโมง

หลังจากที่นักเรียนได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกการอ่านขั้นตีความ จำนวน 9 แบบฝึกแล้ว ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึก ด้วยการหาค่า t (t -test) ผลปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าเมื่อนักเรียนได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกชุดนี้แล้ว นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านขั้นตีความสูงขึ้น

คำนิยม

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยการสนับสนุนจากศูนย์วิจัย วิทยาลัยครูพิษณุโลก สงคราม
พิษณุโลก ที่ให้ทุนอุดหนุนเป็นเงิน 3,000 บาท รองศาสตราจารย์ ดร.มังกร ทองสุกสี
อธิการบดีวิทยาลัยครูพิษณุโลก สงคราม พิษณุโลก ที่ส่งเสริมสนับสนุนผู้วิจัยทั้งในด้านการวัสดุ
และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์

ขอขอบคุณอาจารย์จันทรา บุชรักดี หัวหน้าศูนย์วิจัย วิทยาลัยครูพิษณุโลก สงคราม
พิษณุโลก อาจารย์ทัศนีย์ เรืองธรรม อาจารย์พวงทอง ไสยวรรณ และอาจารย์กำเนิม
คล้ายแท้ ที่กรุณาให้กำลังใจและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ขอขอบคุณคุณพงษ์ศ
สอนคม ที่กรุณาออกแบบปกและวาทภาพประกอบให้ และขอขอบคุณอาจารย์และนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาล จังหวัดสุโขทัย โรงเรียนอนุบาล จังหวัดพิษณุโลก
โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยครูพิษณุโลก สงคราม พิษณุโลก ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
เพื่อการวิจัยครั้งนี้

สารบัญ

		หน้า
บทที่ 1	บทนำ	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	3
	ขอบเขตของการวิจัย	3
	ข้อตกลงเบื้องต้น	4
	นิยามศัพท์	4
บทที่ 2	วิธีวิจัย	5
	การตรวจสอบเอกสาร	5
	ระดับความเข้าใจในการอ่าน	5
	ความสำคัญและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะทางภาษา ...	7
	ทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก ..	8
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	สมมุติฐานของการวิจัย	11
	วิธีการและอุปกรณ์	11
	กลุ่มตัวอย่าง	11
	แบบของการวิจัย	11
	เครื่องมือในการวิจัย	11
	การดำเนินการวิจัย	12
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	14
	การวิเคราะห์ข้อมูล	15

	หน้า
บทที่ 3 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	18
ผลการวิจัย	18
ข้อวิจารณ์	19
บทที่ 4 สรุปผลและขอเสนอแนะ	21
สรุป	21
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	21
สมมุติฐานของการวิจัย	21
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	21
วิธีดำเนินการวิจัย	22
สรุปผลการวิจัย	22
ขอเสนอแนะ	22
ขอเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้	22
ขอเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	23
เอกสารอ้างอิง	24
ภาคผนวก	28
แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านขั้นที่ความ	29
แบบฝึกทักษะการอ่านขั้นที่ความ	39
เฉลยแบบทดสอบการอ่านที่ความ	80
เฉลยแบบฝึกการอ่านที่ความ	81
การวิเคราะห์ข้อมูล	82
การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ	85
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านขั้นที่ความก่อนฝึกและหลังฝึก	88

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านนับเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งในการเรียนรู้ทางภาษา ทั้งนี้เพราะผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการอ่านเป็นสื่อสำคัญในการแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน และประสบการณ์ต่าง ๆ ได้ รອງวิทัศน์ อิศรภักดี และ เทือก กุสุมา ณ อุบลฯ (2514) กล่าวว่า "... การอ่านเป็นวิชาสำคัญยิ่งวิชาหนึ่งในการเรียนภาษา เด็กเริ่มเรียนอ่านตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1 และจะเรียนตลอดไปจนถึงขั้นเตรียมอุดม หรือแม้แต่ในมหาวิทยาลัย เขาเหล่านั้นจำต้องใช้การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการศึกษาเล่าเรียน..." นับว่าถาวรอ่านมีความสำคัญในการศึกษา การเรียนวิชาโดยมิต้องอาศัยทักษะการอ่านทั้งสิ้น อุบล เวียงสุวรรณ (2509) ก็มีความเห็นในทำนองเดียวกันว่า "... การอ่านมีความสำคัญและเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ของนักเรียน ไม่ว่าเด็กจะเรียนวิชาใดก็ตามต้องอาศัยทักษะการอ่าน หากมีความถนัดในทักษะนี้อย่างดี การเรียนจะบังเกิดผล ครูควรจะได้เห็นความสำคัญในเรื่องนี้ให้มาก..." เพราะฉะนั้นจึงควรมีการฝึกนักเรียนให้มีความสามารถในการอ่าน

ครูส่วนมากมักคิดว่าจุดประสงค์ของการสอนอ่านก็คือ มุ่งที่จะฝึกทักษะให้นักเรียนอ่านได้เท่านั้น ครูจึงมุ่งสอนให้อ่านผสมตัวได้ สะกดให้ถูก ออกเสียงให้ถูก โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา มุ่งเน้นการออกเสียงมากที่สุด เพราะเป็นทางง่ายที่จะวัดว่าเด็กอ่านคำได้ถูกต้องหรือไม่ หรือสามารถอ่านได้คล่องเพียงไร (มังกร 2514) นักเรียนจึงสนใจที่จะออกเสียงให้ดังและถูกต้องมากกว่าการฝึกให้รู้จักจับใจความของเรื่อง และตีความหมายของเรื่องที่อ่าน

ในหลักสูตรชั้นประถมศึกษาตอนปลายของกรมวิชาการ (2521) ได้กำหนดความคิดรวบยอดและหลักการเกี่ยวกับการอ่านในใจว่า "ผู้อ่านจำเป็นจะต้องตีความสิ่งที่ตนอ่านให้ได้"

และ Kalin (1971) กล่าวโดยสรุปว่า เมื่อเด็กโตขึ้นมีโอกาสพบเห็นสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น สิ่งที่จะต้องทำความเข้าใจหรือตีความก็ยิ่งเพิ่มขึ้น การฝึกทักษะในการอ่านหรือรู้จักตีความเนื้อหาของเรื่องที่อ่านได้ จึงเป็นสิ่งที่จำเป็น

จากผลการวิจัยของ Thammongkol (1971) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย พบว่า การอ่านขั้นตีความอยู่ในระดับที่อ่อน ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ ชนิษฐา ราชพิบูลย์ (2521) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านขั้นตีความภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิชาเอกภาษาอังกฤษ และ ภาณี อัครโสภณ (2523) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการอ่านขั้นตีความก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านขั้นตีความ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า หลังฝึกแล้วนักเรียนมีความสามารถในการอ่านขั้นตีความดีขึ้น การอ่านขั้นตีความนี้เป็นพื้นฐานของการอ่านอย่างใช้วิจารณญาณ และจากผลการวิจัยของ สุปรียา มาลากาญจน์ (2523) ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบการอ่านอย่างใช้วิจารณญาณก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างใช้วิจารณญาณ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พบว่าหลังฝึกนักเรียนมีการอ่านอย่างใช้วิจารณญาณดีขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เขาวณี เกิดเพทางค์ (2524) ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลปรากฏว่าการสอนฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้แบบฝึกได้ผลดีกว่าการสอนโดยไม่ใช้แบบฝึก และในปี 2526 ผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านขั้นตีความก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะทางการอ่านขั้นตีความ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่าหลังฝึกแล้วนักเรียนมีความสามารถในการอ่านดีขึ้นมากเช่นกัน

จากผลการวิจัยทั้งหลายดังกล่าวมาแล้ว แสดงว่าก่อนฝึกนักเรียนมักศึกษามีความสามารถในการอ่านขั้นตีความอยู่ในระดับต่ำ แต่เมื่อได้รับการฝึกแล้ว จะมีความสามารถสูงขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านขั้นตีความนี้ขึ้น

การที่ผู้วิจัยเลือกสร้างแบบฝึกทักษะทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพราะเป็น
ขั้นสุดท้ายของนักเรียนที่จะศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา จึงน่าจะฝึกให้ทักษะในการอ่าน
เพื่อจะได้ใช้ในการศึกษาชั้นสูงขึ้น หรือเป็นแนวทางที่ใช้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านขั้นต้นสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านขั้นต้นก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. หลังจากใช้แบบฝึกนี้แล้วนักเรียนมีความสามารถในการอ่านขั้นต้นที่ดีขึ้น
2. เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการอ่านระดับชั้นต่อไป
3. เป็นแนวทางให้ครูภาษาไทยนำไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน หรือฝึกทักษะต่าง ๆ

ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. แบบฝึกที่สร้างขึ้นนี้เป็นแบบฝึกทักษะการอ่านขั้นต้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. แบบฝึกที่สร้างขึ้นนี้จะใช้ฝึกทักษะความสามารถทางการอ่านขั้นต้น 5 ทักษะ

ตามแนวความคิดของ Burton

3. การคัดเลือกเรื่องหรือข้อความที่นำมาสร้างแบบฝึกนั้น อาศัยเกณฑ์คัดเลือกจากหนังสือ "วรรณกรรมกับเด็ก" ของ บรรณวดี พงษ์พานิช และ "วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น" ของ รัญจวน อินทรกำแหง

การตรวจสอบเอกสาร

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย

1. ระดับความเข้าใจในการอ่าน
2. ความสำคัญและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะทางภาษา
3. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งจะแยกกล่าวดังต่อไปนี้

ระดับความเข้าใจในการอ่าน

มีผู้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้หลายระดับ และหลายท่าน เช่น

ชาวล แพร์ทูล (2516) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับ คือ

1. การแปลความ (translation) หมายถึงการแปลเรื่องราวเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ ภาษาใหม่ หรือแบบใหม่ ความมุ่งหมายของการแปลความอยู่ที่การวัดความแม่นยำของภาษาใหม่ว่า ยังคงรักษาเนื้อหาและความสำคัญของเรื่องราวเดิมไว้ครบถ้วนหรือไม่

2. การตีความ (interpretation) เป็นการเอาความหมายเดิมมาปรับที่กใหม่ เรียบเรียงใหม่ ร้อยกรองใหม่ หรือมองเรื่องราวเดิมในแง่ใหม่ ค้นหาและเปรียบเทียบ ทั้งความสำคัญ และความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวนั้น ๆ ย่นย่อเรื่องต่าง ๆ จนเป็นข้อสรุปได้

3. การขยายความ (extrapolation) เป็นการขยายความคิดให้กว้างขวาง
ลึกซึ้ง หรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่มีอยู่ สามารถประเมิน คาดคะเน หรือพยากรณ์ล่วงหน้าได้
เป็นการวัดความในเชิงจินตนาการ

Burmeister (1974) แบ่งความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 7 ระดับ คือ

1. ระดับความจำ (memory) หมายถึงความจำในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนเอาไว้
2. ระดับการแปลความ (translation) หมายถึงการเอาเรื่องราว ข้อความ
ที่อ่านไปแปลเป็นรูปอย่างอื่น
3. ระดับการตีความ (interpretation) หมายถึงการมองเห็นความสัมพันธ์ของ
สิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เขียนมิได้บอกไว้
4. ระดับประยุกต์ใช้ (application) เป็นความสามารถค้นข้างสูงของการเรียนรู้
ซึ่งเกี่ยวกับความสามารถ 2 อย่าง คือ
  - ก. สามารถมองเห็นตัวอย่างเมื่อนำหลักการไปประยุกต์
  - ข. ประสบความสำเร็จเมื่อนำหลักการไปประยุกต์
5. ระดับวิเคราะห์ (analysis) หมายถึงความสามารถในการแบ่งแยก
ตรวจตราแต่ละส่วนที่ประกอบกันเข้าเป็นส่วนเต็ม
6. ระดับการสังเคราะห์ (synthesis) หมายถึงการนำความคิดเห็นจากแหล่ง
ต่าง ๆ มาเรียบเรียงใหม่
7. ระดับประเมินผล (evaluation) คือการวางมาตรฐานและตัดสินความคิด
หรือสิ่งใด ๆ โดยอาศัยมาตรฐานต่าง ๆ ที่ตั้งไว้

การอ่านขั้นตีความเป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับที่สูงกว่าระดับสามัญสำนึก
ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายแฝงที่มีได้ระบุไว้ตรง ๆ ในข้อความที่อ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในปัจจุบันนี้งานเขียนต่าง ๆ ผู้เขียนไม่นิยมส่งสารถึงผู้อ่านโดยตรง เป็นหน้าที่ของผู้อ่านที่จะ
ต้องตีความเอาเอง จึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องฝึกการอ่านระดับนี้ให้มักเรียนให้มาก

Burton (1956) ได้กล่าวถึงทักษะที่จะพัฒนาความเข้าใจในการอ่านจะต้องประกอบด้วย

1. เข้าใจความหมายของศัพท์
2. เรียงลำดับเหตุการณ์ได้
3. จับใจความสำคัญได้
4. สังเกตความสัมพันธ์ของข้อความที่อ่านได้
5. สรุปความและคาดคะเนล่วงหน้าได้

ความสำคัญและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะทางภาษา

ในการเรียนการสอนภาษานั้น นักเรียนจะเข้าใจบทเรียนได้ก็ขึ้นอยู่กับนักเรียนได้รับการฝึกทักษะเสมอ ๆ ดังนั้นแบบฝึกทักษะจึงเป็นเครื่องช่วยในการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมาก กมล คิษฐ์กมล (2509) กล่าวไว้ว่า "หัวใจสำคัญของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึก การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นที่จะทำให้เกิความชำนาญคล่องแคล่วว่องไว และทำได้โดยอัตโนมัติ

ธนีย์ ศรีไพรวรรณ (2517) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะทางภาษาไว้ว่า

1. ทำให้เด็กเข้าใจบทเรียนดีขึ้น เพราะแบบฝึกทักษะจะเป็นเครื่องมือพัฒนาความรู้ที่เด็กได้เรียน และทำให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่วในเนื้อหาวิชาเหล่านั้นยิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงเนื้อหา วิธีสอน และกิจกรรมในแต่ละบทเรียน ตลอดจนสามารถช่วยเด็กให้เรียนได้ดีที่สุดตามความสามารถของเขาด้วย
3. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลงานของตนได้
4. ฝึกให้เด็กทำงานตามคำสั่ง โดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2518) ได้รวบรวมลักษณะที่ดีของแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. มีสำนวนภาษาง่าย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาได้ด้วยตนเอง

ก้อ สวัสดิศานิช (2515) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับแบบฝึกว่า

1. ครูต้องเตรียมแบบฝึกอย่างรอบคอบว่า ต้องใช้แบบฝึกแบบไหนอย่างไร
2. ใช้แบบฝึกสั้น ๆ แต่หลายรูปแบบ เพื่อฝึกฝนทักษะเดียวกัน
3. ให้ฝึกฝนในสภาพที่ต่างกัน

4. การประเมินผล ต้องประเมินผลเพื่อดูว่าเด็กเกิดความชำนาญในทักษะนั้นเพียงใด ถ้าไม่ประเมินผลก็จะมีโอกาสฝึกเด็กให้เกิดทักษะที่ต้องการได้

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

ฃรงค์ มั่นเศรษฐวิทย์ (2520) ได้กล่าวว่า "หลักการทางจิตวิทยามีส่วนช่วยอย่างมากในการสร้างแบบฝึก เพราะนักเรียนมีโอกาสตอบสนองสิ่งเร้าด้วยการแสดงออกทางความสามารถและเข้าใจในการฝึก" ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านขั้นต้นด้วยความโดยอาศัยหลักการสำคัญตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา ดังนี้

พรณี สุทธิ (2522) ได้อ้างถึง กฎแห่งการฝึก (law of exercise) ของ thorndike ว่า "การกระทำใด ๆ ก็ตาม หากได้ฝึกฝนหรือกระทำบ่อย ๆ

จะทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องแคล่วและสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้ดี (law of use) แต่หากการกระทำนั้นไม่ได้รับการฝึกเสมอ ๆ หรือไม่ได้กระทำเลย การกระทำนั้น ๆ จะค่อย ๆ เลื่อนลงไป" และ พรรณี ชูหัย ยังได้อ้างถึงกฎแห่งผล (law of effect) ของ Thorndike อีกว่า "ความสำคัญของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองทั้งสองอย่างนี้ เชื่อมโยงกันได้ หากเราทำให้เกิดสภาพที่น่าพอใจ จะเป็นการจูงใจให้ผู้ฝึกเกิดความสนใจในการฝึก" การสร้างแบบฝึกจึงควรคำนึงถึงความยากง่ายให้เหมาะสมกับวัย และระดับชั้นของนักเรียน และควรเริ่มจากแบบฝึกที่ง่ายไปสู่แบบฝึกที่ยากขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Thammongkol (1971) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านของนิสิตระดับมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์และอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยปรากฏว่า นิสิตเหล่านี้มีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ แต่ยังคงอ่อนในด้านการอ่านแบบตีความ หรือวิจารณ์

สมพิศ - ชังชมแก้ว (2515) ได้วิจัยเรื่อง "ความสามารถในการอ่าน (Reading Comprehension) ของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยครู 5 แห่ง ในนครหลวงกรุงเทพมหานคร" ผลการวิจัยปรากฏว่า ในเรื่องการอ่านด้านตีความ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านแปลความดีกว่าด้านตีความ ด้านตีความดีกว่าด้านขยายความ

บุญเรือน สิริมงคล (2517) ได้วิจัยเรื่อง "การอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนรัฐบาลสหศึกษาในจังหวัดนครนายก ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของนักเรียนจากการอ่านแบบ-
ทดสอบประเภทแปลความ ที่ความ และขยายความ ยังไม่คืบ

2. คะแนนการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของนักเรียนจากแบบทดสอบทั้ง 3 แบบ
มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเป็นส่วนใหญ่

3. คะแนนการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของนักเรียนจากแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับ
กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเป็นส่วนใหญ่

ชนิดรฐา ราชพิบูลย์ (2521) ได้วิจัยเรื่อง "ความสามารถในการอ่านขั้นตีความ
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิทยาลัยครูนครปฐม"
ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษายังมีความสามารถในการอ่านขั้นตีความอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ
ทั้งนี้เพราะไม่มีนักศึกษาคณใดมีความสามารถถึงระดับการอ่านอิสระ แม้แต่นักศึกษาที่มีความสามารถ
ในการอ่านที่อยู่ในระดับสูงสุดของห้องที่ยังอยู่ในระดับที่ต้องสอน ก็ยังต้องอาศัยความช่วยเหลือ
ของครู

ภณี อัครโสภณ (2523) ได้วิจัยเรื่อง "เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านขั้นตีความ
ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านขั้นตีความ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6" โรงเรียน
บ้านสันทรายหลวง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า หลังฝึกแล้วนักเรียนมี
ผลสัมฤทธิ์การอ่านขั้นตีความดีขึ้น

สุปรียา มาลากาญจน์ (2523) ได้วิจัยเรื่อง "เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน
อย่างใช้วิจารณญาณก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่านอย่างใช้วิจารณญาณ ในระดับประกาศนียบัตร-
วิชาการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช" ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์
ทางการอ่านอย่างใช้วิจารณญาณสูงขึ้น หลังจากใช้แบบฝึกนี้แล้ว

เชาวณี เกิดเพทางค์ (2526) ได้วิจัยเรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้แบบฝึก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2"

โรงเรียนบางใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยว่า การสอนฝึกทักษะการอ่าน
อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้แบบฝึกได้ผลดีกว่าการสอนโดยไม่ใช่แบบฝึก

สมมุติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านขั้นต้นีความของนักเรียนก่อนฝึกและหลังฝึกแตกต่างกัน

วิธีการและอุปกรณ์

กลุ่มตัวอย่าง

- ก. กลุ่มตัวอย่างเพื่อปรับปรุงแบบทดสอบ (try out) เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบก่อน
และหลังการใช้แบบฝึก (pre - test and post-test) เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนอนุบาลจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2528 จำนวน 114 คน
- ข. กลุ่มตัวอย่างทดลองเพื่อปรับปรุงแบบฝึก เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน-
อนุบาล จังหวัดพิษณุโลก ปีการศึกษา 2528 จำนวน 6 คน
- ค. กลุ่มตัวอย่างที่ทำการฝึกเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยครู-
พิบูลสงคราม พิษณุโลก ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 จำนวน 32 คน

แบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว

เครื่องมือในการวิจัย

- 1. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านขั้นต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง สำหรับ
ทดสอบก่อนการใช้ฝึก (pre-test) และหลังการใช้แบบฝึก (post-test) จำนวน 35 ข้อ

เป็นแบบทดสอบที่ผ่านการทดลองอย่างมีประสิทธิภาพ ตามลักษณะของแบบทดสอบที่ได้มาแล้ว

2. แบบฝึกการอ่านขั้นต้นที่ความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 9 แบบฝึก

การดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกและแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารเกี่ยวกับวิธีสร้างแบบทดสอบแบบตัวเลือก แล้วจึงสร้างแบบทดสอบการอ่านขั้นต้นที่ความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อวัดความสามารถทางการอ่านขั้นต้นที่ความของนักศึกษาก่อนการใส่แบบฝึก และเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาหลังการใส่แบบฝึก จำนวน 45 ข้อ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

2. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดสุโขทัย ครั้งแรกจำนวน 62 คน และครั้งหลังจำนวน 52 คน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที นำคะแนนการทดสอบมาวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค 50 % หากค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่าย แล้วปรับปรุงข้อที่บกพร่อง

การสร้างแบบทดสอบ

แบบทดสอบการอ่านขั้นต้นที่ความมีวิธีการสร้างดังนี้

1. ศึกษาลักษณะความสนใจในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (อายุ 9-12 ปี) เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกเรื่อง หรือข้อความมาสร้างเป็นแบบทดสอบ
2. ศึกษาวิธีการสร้างข้อสอบการอ่านขั้นต้นที่ความจากเอกสารตำราต่าง ๆ
3. สร้างแบบทดสอบโดยยึดแนว 5 ข้อของ Burton เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ ซึ่งแบ่งเป็น 5 ชุด
4. นำข้อสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองสอบ (try-out) ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาล จังหวัดสุโขทัย จำนวน 62 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 50 % (Ebel 1972)

5. ข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์สามารถนำไปใช้ได้คือ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ .20 ถึง .80 และมีค่าอำนาจจำแนกส่วนมากตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้จำนวน 40 ข้อ นอกนั้นตัดทิ้ง
6. นำข้อสอบ 40 ข้อมาปรับปรุงคำถามและตัวเลือกใหม่
7. นำข้อสอบที่แก้ไขข้อบกพร่องแล้วไปทดลองสอบ (try-out) ครั้งที่ 2
กับนักเรียนโรงเรียนอนุบาล จังหวัดสุโขทัย จำนวน 52 คน
8. นำผลการสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
เช่นเดียวกับครั้งที่ 1
9. คัดเลือกข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่ทิ้งไว้ จำนวน 35 ข้อ เพื่อใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง
ภาคสนาม
10. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้ Kuder Richardson Formular 20
(Ferguson 1976)

การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านขั้นตีความ

แบบฝึกทักษะการอ่านขั้นตีความ มีวิธีสร้างดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรประเมินศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2521 คู่มือครู แผนการสอน
เฉพาะที่เกี่ยวกับการอ่าน พิจารณาจุดมุ่งหมายและขอบข่ายเนื้อหาวิชา
2. ศึกษาทฤษฎีและหลักการอ่านขั้นตีความจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ
3. ศึกษาลักษณะความสนใจในการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย
(อายุ 9-12 ปี) จากหนังสือ "วรรณกรรมกับเด็ก" ของ บัณฑิต พิฤกษ์วัน และ
"วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น" ของ รัญจวน อินทรกำแหง เพื่อเป็นแนวทางในการเลือก
เรื่องมาสร้างแบบฝึก
4. คัดเลือกเรื่องมาสร้างแบบฝึกทักษะโดยคำนึงถึงเรื่องหลาย ๆ รูปแบบ เช่น
บทร้อยกรอง, เพลง, เรื่องสั้น, บทละคร, บทความ เป็นต้น

5. สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านขั้นที่ความโดยใช้หลักของ Burton คือ มุ่งให้นักเรียนมีทักษะ 5 อย่าง คือ

- 5.1 เข้าใจความหมายของศัพท์
- 5.2 เรียงลำดับเหตุการณ์ได้
- 5.3 จับใจความสำคัญได้
- 5.4 สังเกตความสัมพันธ์ของข้อความที่อ่าน
- 5.5 สรุปความและคาดการณล่วงหน้าได้

6. นำแบบฝึกทักษะไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 6 คน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของแบบฝึก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการอ่านขั้นที่ความ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต-วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก ได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปทดสอบก่อนฝึกกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน แล้วตรวจให้คะแนน ข้อที่ถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ผิดไม่ให้คะแนน เก็บไว้เป็นคะแนนก่อนฝึก (I)
2. นำแบบฝึกที่สร้างขึ้น 9 แบบฝึก ไปฝึกกับกลุ่มตัวอย่าง โดยฝึก 12 ครั้ง ๆ ละ 30 - 40 นาที (สัปดาห์ละ 3 ครั้ง) ผู้วิจัยเป็นผู้ฝึกด้วยตนเองทั้งหมด
3. นำแบบทดสอบชุดเดิมมาทดสอบหลังการฝึกกับกลุ่มตัวอย่างอีก แล้วตรวจให้คะแนนเป็นคะแนนหลังฝึก (F)
4. หาผลสัมฤทธิ์การอ่านขั้นที่ความ (D) คือผลต่างของคะแนน ได้จาก $D = F - I$
5. นำผลการสอบก่อนฝึกและหลังฝึกมาเปรียบเทียบเพื่อแสดงผลต่าง ทดสอบความมีนัยสำคัญ โดยการใช้วิธีทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับความเชื่อมั่น .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่านชั้นดีความ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่านชั้นดีความ ใช้สูตรดังต่อไปนี้

1. หาค่าเฉลี่ย ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\Sigma fx}{N}$$

$$\bar{X} = \text{คะแนนเฉลี่ย}$$

$$\Sigma fx = \text{ผลรวมของคะแนน}$$

$$N = \text{จำนวนนักเรียนที่เข้าสอบทั้งหมด}$$

2. หาค่าความแปรปรวน ใช้สูตร

$$s_x^2 = \frac{\Sigma fx^2}{N} - (\bar{X})^2$$

$$s_x^2 = \text{ค่าความแปรปรวนของคะแนน}$$

$$\Sigma fx^2 = \text{ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง}$$

$$\bar{X} = \text{คะแนนเฉลี่ย}$$

$$N = \text{จำนวนนักเรียนที่เข้าสอบ}$$

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร

$$r_{xx} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_x^2} \right] \quad (\text{Ferguson 1976})$$

r_{xx} = ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n = จำนวนข้อของข้อสอบ

p = สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกในแต่ละข้อ

q = สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิดในแต่ละข้อหาได้จาก $1 - p$

$\sum pq$ = ผลรวมของผลคูณระหว่างสัดส่วนของผู้ที่ตอบผิดและถูกในแต่ละข้อ

s_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนน

ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

คะแนนเฉลี่ย	ค่าความแปรปรวน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
16.7692	38.5247	.7982

หาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของข้อสอบ

ใช้เทคนิค 50 % (Ebel 1972)

$$\text{สูตร} \quad P = \frac{Ph + Pl}{N}$$

- P = ค่าความยากง่ายของข้อทดสอบรายข้อ
 Ph = จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
 Pl = จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 N = จำนวนนักเรียนทั้งในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

$$\text{สูตร } r = \frac{Ph - Pl}{N}$$

- r = ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
 N = จำนวนนักเรียนที่แบ่งครึ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ในจำนวนที่เท่ากัน
 $(N_h = N_l)$

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านขั้นตีความก่อนฝึกและหลังฝึก

จากแบบทดสอบการอ่านขั้นตีความ นำผลต่างของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึกของแต่ละบุคคลมาทดสอบความมีนัยสำคัญด้วยค่าที่ (t-test) โดยใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{N \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2 / (N-1)}} \quad (\text{Ferguson } 1976)$$

- t = อัตราส่วนวิกฤต
 ΣD = ผลรวมผลต่างของคะแนน
 N = จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

ในการวิจัยการอ่านขั้นตีความ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน คือ

1. หากความเชื่อมั่น ระบุความยากง่าย และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านขั้นตีความก่อนฝึกและหลังฝึก

1. หากความเชื่อมั่น ระบุความยากง่าย และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบทางการอ่านขั้นตีความที่ใช้ทดสอบก่อนฝึก (pre-test) และหลังฝึก (post-test) จำนวน 45 ข้อ ไปทดสอบด้วยนักเรียนโรงเรียนอนุบาลจังหวัดสุโขทัย 2 ครั้ง โดยแบ่งเด็กเป็น 2 กลุ่ม ครั้งแรก 62 คน และครั้งหลัง 52 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์หาหาค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 50 % ผลการวิเคราะห์เลือกข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้จำนวน 35 ข้อ เป็นข้อที่มีค่าระบุความยากง่าย ตั้งแต่ .20 - .80 และอำนาจจำแนกมีค่าส่วนมากตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ข้อทดสอบมีความเชื่อมั่น .798 (ดูภาคผนวก)

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านขั้นตีความก่อนฝึกและหลังฝึก (ดูภาคผนวก)

นำคะแนนก่อนฝึกและหลังฝึกการทดสอบการอ่านขั้นตีความมาเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนน

ทดสอบความมีนัยสำคัญของผลสัมฤทธิ์หลังการฝึกอ่านขั้นตีความจากการตั้งสมมุติฐานว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านขั้นตีความของนักเรียนก่อนฝึกและหลังฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านขั้นต้นก่อนฝึกและหลังฝึก

จำนวนนักเรียน 32 คน

คะแนนเต็มของแบบทดสอบ 35 คะแนน

	คะแนนก่อนฝึก	คะแนนหลังฝึก	ผลต่างของคะแนน	t
คะแนนรวม	568	660	92	7.1699
คะแนนเฉลี่ย	17.75	20.625	2.875	

$t (.05, 31) = 1.697$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ค่าที่ (t) ที่ df 31 มีค่า = 1.697

ค่า * จากการคำนวณสูงกว่าค่า t จากตาราง แสดงว่าหลังฝึกแล้วนักเรียนมีความสามารถในการอ่านขั้นต้นที่ดีขึ้น

ข้อวิจารณ์

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการใช้แบบฝึกสามารถพัฒนาความสามารถทางการอ่านขั้นต้นของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มลวิภา เณลพรวัฒนา (2518) เขวามาลัย สุขอุดม (2518) วนิศา ภักดีชาติ (2518) ภาณี อัครโสภณ (2523) สุปรียา มาลากัญจน์ (2523) เขาวณี เกิดเพทางค์ (2524) ซึ่งสรุปผลว่านักเรียนที่ได้เรียนการอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะแล้ว จะพัฒนาความสามารถในการอ่านมากขึ้น

สาเหตุที่นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านขั้นดีความดีขั้น อาจเป็นเพราะเหตุผลต่อไปนี้คือ

1. นักเรียนมีโอกาสฝึกซ้ำ ๆ ติดต่อกันสัปดาห์ละ 3 ครั้ง การฝึกซ้ำย่อมทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่าน ซึ่งเป็นไปตาม law of exercise ของ Thorndike ที่ว่าสิ่งใดก็ตามที่มีการกระทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องแคล่วและสามารถทำในสิ่งนั้นได้ดี

2. เรื่องที่เลือกมาให้ให้นักเรียนอ่านตรงกับความสนใจของนักเรียน เพราะเป็นเรื่องที่ทั้งความรู้และความบันเทิง มีเนื้อหาที่เข้ากับยุคสมัย เหมาะกับวัยและวุฒิของนักเรียน

3. แบบฝึกแต่ละแบบฝึกเมื่อนักเรียนทำเสร็จแล้ว ก็จะมีการเฉลยคำตอบและอธิบายผลในทันทีทันใด ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการทำแบบฝึก ซึ่งสอดคล้องกับ law of effect ของ Thorndike ที่ว่าการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองทั้งสองอย่างนี้ หากเชื่อมโยงกันได้จะทำให้เกิดสภาพที่นำพอใจ และจะเป็นการจูงใจให้ผู้ฝึกเกิดความสนใจในการฝึก

4. วิธีการเรียนการสอนมีส่วนช่วยให้นักเรียนมีความสนุกสนานและกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น โดยเฉพาะแบบฝึกประกอบควงงานเขียนหลายรูปแบบ มีทั้งบทร้อยกรอง เพลง เรื่องสั้น บทละคร และบทความ เด็กมีโอกาสได้อ่านทั้งอ่านในใจ อ่านออกเสียง ร้องเพลงประกอบกันไป ทำให้เกิดความสนุกสนานและกระตือรือร้น

5. เวลาที่ใช้ทดลองสอนส่วนใหญ่เป็นช่วงเวลาเช้า ซึ่งเป็นระยะที่นักเรียนมีความกระปรี้กระเปร่า สมองแจ่มใสสามารถรับความรู้ได้เต็มที่

อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ทำแบบทดสอบหลังจากการฝึกทำแบบฝึกแล้วสูงขึ้นไม่มากเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะสาเหตุ 2 ประการคือ

1. ระยะเวลาที่ใช้ฝึกน้อยเกินไป เพียง 12 ชั่วโมงเท่านั้น

2. ความสามารถในการอ่านขั้นดีความดีนี้เป็นเรื่องที่เหมาะสมกับมานานพอสมควร

กึ่งสมควิทยาลัยครูพิบูลสงคราม
พิษณุโลก

บทที่ 4

สรุปผลและขอเสนอแนะ

สรุป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกทางการอ่านขั้นต้นที่ความและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านขั้นต้นที่ความก่อนฝึกและหลังฝึกของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6

สมมุติฐานในการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านขั้นต้นที่ความของนักเรียนก่อนฝึกและหลังฝึก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 พวก คือ

1. กลุ่มที่ใช้ทดลองทำแบบทดสอบ (try-out) คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2528 โรงเรียนอนุบาล อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ครั้งแรก จำนวน 62 คน และครั้งหลังจำนวน 52 คน
2. กลุ่มที่ใช้ทดลองฝึกด้วยแบบฝึกทักษะคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำภาคปลาย ปีการศึกษา 2528 โรงเรียนสาธิตวิทยาลัษครูพิบูลสงคราม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 32 คน

2
414
1170

73012

1418 -
01170

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ชั้นเตรียมงาน ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2521 ลักษณะความสนใจในการอ่านของนักเรียนวัยนี้ รวมทั้งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านขั้นที่ความ ตลอดจนศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูล คือแบบทดสอบการอ่านขั้นที่ความจำนวน 35 ข้อ และแบบฝึกการอ่านขั้นที่ความจำนวน 9 แบบฝึก
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบการอ่านขั้นที่ความไปทดสอบก่อนทดลองฝึกกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 52 คน ต่อจากนั้นได้สอนและฝึกการอ่านขั้นที่ความด้วยแบบฝึกที่สร้างขึ้นเป็นเวลา 4 สัปดาห์ 12 คาบ หลังจากนั้นได้ทดสอบนักเรียนด้วยแบบทดสอบชุดเดิม
4. การวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านขั้นที่ความ โดยนำผลทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มาทดสอบความมีนัยสำคัญโดยใช้ t -test

สรุปผลการวิจัย

1. แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่น .798
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านขั้นที่ความมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนสามารถนำแบบฝึกชุดนี้ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หรือมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก็ได้ เพราะอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งอาจจะนำไปใช้ได้เลยหรือนำไปประยุกต์ใช้ก็ได้

2. กอนนำแบบฝึกไปใช้ ผู้สอนจะต้องปูพื้นฐานในการอ่านขั้นที่ความแก่นักเรียนเสียก่อน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำแบบฝึกชุดนี้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนอื่นด้วย เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึก และจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป
2. การสร้างแบบฝึกครั้งต่อไปควรคำนึงถึงพื้นฐานความสามารถทางการอ่านของนักเรียนด้วย เพื่อจะได้แบบฝึกที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด
3. ควรจะได้มีการสร้างแบบฝึกการอ่านขั้นที่ความในระดัอื่น ๆ ที่ยังไม่มียู่ใ้วิจัยได้ เพราะปัญหาการอ่านขั้นที่ความมีอยู่ทุกระดับชั้น และเพื่อจะได้มีแบบฝึกที่เป็นมาตรฐานในแต่ละระดับชั้น
4. ควรจะได้มีการวิเคราะห์การทำแบบฝึกของนักเรียนว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านขั้นที่ความแต่ละทักษะมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสร้างแบบฝึกและการสอนครั้งต่อไป
5. ควรจะได้มีการสร้างแบบฝึกการอ่านขั้นที่ความเพื่อที่จะศึกษาว่า วิทยุ และ ปรสขการณเป็นควแปรสำคัญในการอ่านที่ความ
6. ควรจะได้มีการศึกษาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการอ่านขั้นที่ความโดยใช้แบบฝึก

เอกสารอ้างอิง

1. กมล คิชฌกูศล. 2509. กลวิธีสอนวิชาทักษะ. วารสารศูนย์ศึกษา. 13(1) : 15.
2. กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. 2521. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521.
พระนคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.
3. ก่อ สวัสดิทานิชย์. 2505. การสอนอ่านในชั้นประถมศึกษา. พระนคร : โรงพิมพ์ศาสนา.
4. ชนิษฐา ราชปัญญ์. 2521. ความสามารถในการอ่านขั้นดีความของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิทยาลัยครูนครปฐม.
กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
5. ชวาล แพทย์กุล. 2516. เทคนิคการวัดผล. พระนคร : อักษรเจริญทัศน์.
6. เชาวนี เกิดเพทางค์. 2524. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
โดยใช้แบบฝึกหัดไม่ใช้แบบฝึก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพฯ :
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
7. ณรงค์ มั่นเศรษฐวิทย์. 2522. การสร้างแบบฝึกการเขียนอักษรนำสำหรับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
8. บรรรสีอ พดกษะวัน. 2521. วรรณกรรมสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
9. บุญเรือน ศิริมงคล. 2516. การอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่สาม. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

10. พรรณี ชูชัย. 2522. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : วรุณีการพิมพ์
11. ภาณี อัครโสภณ. 2523. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านขั้นต้นก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านขั้นต้นตีความ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
12. มลวิภา กมลพรวัฒนา. 2518. การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทย ชั้น ป.5 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
13. มังกร ชัยชนะการ. 2514. ความเห็นเรื่องการสอนอ่านและการสอนเขียน. วารสารครูศาสตร์. 1(6). 34 - 49.
14. เขาวมาลัย สุขอุทม. 2518. การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทย ชั้น ป.7 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
15. รองวิทย์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อุษษา. 2514. ตำราวิชาชุดครูประกาศนียบัตรครูมัธยมของคุรุสภา ภาษาไทยตอนที่ 1 วิธีสอนภาษาไทยขั้นมัธยม. พระนคร : คุรุสภา.
16. รัชณี ศรีไพรวรรณ. 2517. แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน. คู่มือครูแนวความคิดและทฤษฎีบางประการเกี่ยวกับ คู่มือการสอนเด็กเริ่มเรียนที่พูดสองภาษา. นครราชสีมา : สำนักงานศึกษาธิการเขต 11.
17. รัชฎาภรณ์ อินทรกำแหง และคณะ. 2519. การอ่านและพิจารณาหนังสือ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.

18. วนิดา ภักดีชาติ. 2518. การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม. กรุงเทพฯ :
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
19. ศศิธร สุทธิแพทย์. 2518. แบบฝึกสำหรับสอนเรื่องวลีในภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
20. สมพิศ ชังชมแก้ว. 2515. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนฝึกหัดครู
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นปีที่สอง ของวิทยาลัยครูท่าแห่ในนครหลวง
กรุงเทพธนบุรี. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร.
21. สุปรียา มาลากาญจน์. 2523. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างใช้วิจารณ์
ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่านอย่างใช้วิจารณ์ ในระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
22. ชูด เรียงสุวรรณ และคนอื่น ๆ. 2509. วิชาครูมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลักการสอนและ
วิธีการสอนวิชาเฉพาะ. พระนคร : สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย.
23. Burmeister, Lou E. 1974. Reading Strategies for Socondary
School Teachers. California : Addison - Wesley Poulishing
Company, Inc.
24. Burton, Wiltiam H. 1956. Reading in Child Development.
New York : The Bobbs - Merrill Company, Inc.

ກາດພັນກ

5. "เด็กคนนี้หมิ่นจึง มาคอยล่อเลียนผู้ใหญ่อยู่ได้" "หมิ่น" หมายความว่าอย่างไร
 ก. ทะเล้น
 ข. ตลก
 ค. หนาเป็น
 ง. หยาบคาย
6. อย่างที่มีข่าวออกมาที่แถวประตูน้ำสองราย ทำท่าจะม่วนเสียไปแล้ว "ม่วนเสีย" หมายความว่าอย่างไร
 ก. ยกเลิก
 ข. เลิกลม
 ค. ลมละลาย
 ง. หลบหลีก
7. ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการเองก็รู้ แต่เมื่อขยิบตาให้ โดยที่ผู้ดำเนินการโรงเรียนอ้างว่า "ค่าใช้จ่ายสูง ก็เอาเถอะครับ" คำที่ขยิบตานี้หมายความว่าอย่างไร
 ก. ตั้งใจให้
 ข. ถือโอกาสให้
 ค. แฉให้
 ง. ทั้ง ๆ ที่รู้ก็ยังให้
8. นายหน้ามาช่วยรวบรัด
 แนวจัดคิวเงินเพลินเหลือ
 ดอกเบี้ยเกือบจนเจือ
 ลงเพื่อสบายปลายมือ
 รับผลกำไรไม่นาน
 ตัวการกลับกลายเป็นชื่อ
 เงินแพร่หายไปไหนตา
 แท้คือนกตอลดลง
 "นกตอ" ในที่นี้หมายถึงอะไร
 ก. คนคดโกง
 ข. คนโกหก
 ค. คนหลอกลวง
 ง. คนกลับกลอก

ชุดที่ 2 ชุดสอบการเรียงลำดับเหตุการณ์

9. เสียงออกดั่งขึ้นขณะที่จวบเจงกำลังนั่งทานขนมอยู่
 จวบเจงรีบลุกออกไปเปิดประตูบาน
 "มีโทรเลขครับ" บุรุษไปรษณีย์ยื่นโทรเลขให้
 จวบเจงเซ็นรับแล้วกล่าวคำขอบคุณ
 คุณแม่ของจวบเจงออกมาพอดี จึงเปิดโทรเลขอ่าน
 "คุณพ่อกว่าวันเสาร์หน้า คุณพ่อกจะกลับมาพาจวบเจงไปเที่ยววันเด็ก"
- เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นเป็นอันดับแรก
ก. เสียงออกดั่ง	ข. จวบเจงทานขนม
ค. คุณแม่อ่านโทรเลข	ง. บุรุษไปรษณีย์มา
10. วันหนึ่งฝนตกหนักและตกติดต่อกันอยู่สามวันสามคืนจึงหยุด หลังจากฝนตกแล้วมีข่าวร้ายเกิดขึ้นในสระ
 ขาวร้ายนี้แพร่กระจายไปทั่วสระแห่งนี้ ในไม่ช้าข่าวร้ายก็คือปลาช่อนตัวหนึ่งโตเสียควย มาอยู่ในสระ
 ปลาช่อนตัวนี้มาจากหนองน้ำใกล้สระ มันมาตามสายน้ำที่เอ่อล้นมาจากหนองน้ำนั้น แล้วปลาช่อนตัวโต
 นั้นก็มาอยู่ในสระที่ตะเพียนคำอยู่
- เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นเป็นลำดับสุดท้าย
ก. ฝนตกหนัก	ข. ปลาช่อนเข้ามาอยู่ในสระ
ค. เกิดข่าวร้ายขึ้น	ง. ปลาตะเพียนคำเข้ามาอยู่ในสระ
11. โตและทอยพบลูกสุนัขหลงมาตัวหนึ่ง โตพูดว่า "ผมจะเลี้ยงสุนัขตัวนี้ไว้ที่บ้าน"
 ทอยแย้งว่า "ผมเป็นคนเห็นแก่ตบ ต้องเอาไว้ที่บ้าน"
- สองคนโตโต้เถียงกันแล้วจับลูกสุนัขนี้ไว้บนโต๊ะ ขณะที่ยังตกลงกันไม่ได้ ลูกสุนัขกระโดดลงจากโต๊ะวิ่งหนีไป
- เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นเป็นลำดับที่สาม
ก. จับลูกสุนัขขึ้นบนโต๊ะ	ข. เห็นลูกสุนัข
ค. โตโต้เถียงกัน	ง. ลูกสุนัขหนี

18. ส่วนปลายของขาแมลงวันจะมีเล็บโค้งคมอยู่สองเล็บ ระหว่างเล็บทั้งสองจะมีแผ่นอ่อน ๆ อยู่ แผ่นอ่อนระหว่างเล็บนี้จะมีเยื่อเหนียวอยู่ที่ตรงกลาง แผ่นอ่อน ๆ ที่ว่านี้ทำหน้าที่เหมือนส่วนที่อยู่ปลายนิ้วของจิ้งจก ตุ๊กแก ทำให้แมลงวันเกาะผนังหรือเพดานได้โดยไม่ตก

ใจความสำคัญของข้อความตอนนี้คืออะไร

- ก. ส่วนปลายของขาแมลงวันจะมีเล็บโค้งคมเป็นพิเศษอยู่รวมเล็บ
- ข. เหตุที่แมลงวันสามารถคลานบนเพดานได้โดยไม่ตก
- ค. แมลงวันมีลักษณะบางอย่างคล้ายจิ้งจกตุ๊กแก
- ง. เล็บโค้งคมทำให้แมลงวันสามารถเกาะเพดานได้โดยไม่ตก
19. บัวลอยเป็นชนมไทยชนิดหนึ่งที่หาง่าย ไม่ทองใสมือมากมายนัก เพียงแต่ทำกับข้าวรับประทานเองได้ ก็ทำชนมบัวลอยรับประทานได้ จะปรุงรสอ่อนหวานหรือหวานจัดตามใจชอบ ที่เรียกว่า บัวลอย ก็เห็นจะเป็นลักษณะของแป้งข้าวเหนียวที่ปั้นแล้วพอสุกมีขนาดเท่าเม็บบัวลอยอยู่ในน้ำกะทิปรึม ๆ น้ำ เนื่องจากเป็นชนมที่หาง่ายและอร่อยจึงนำมาดัดแปลงเป็นชนมบัวลอยหลายชนิด ทำให้เกิดความอร่อยเปลี่ยนแปลงไม่ซ้ำซากจำเจ ทั้งนี้เป็นผลจากความคิดสร้างสรรค์ที่จะทำให้ชนิดของชนมเพิ่มขึ้น

ใจความสำคัญของข้อความตอนนี้คืออะไร

- ก. บัวลอยเป็นชนมไทยชนิดหนึ่งที่หาง่าย
- ข. บัวลอยเป็นชนมที่มีขนาดเท่าเม็บบัวลอยและลอยอยู่ในน้ำกะทิปรึม ๆ น้ำ
- ค. มีการดัดแปลงชนมบัวลอยเป็นบัวลอยหลายชนิด
- ง. คนที่ทำกับข้าวได้สามารถทำชนมบัวลอยได้
20. เมืองไทยเราอยู่เป็นประเทศไทยมาได้ด้วยความสามัคคี โกรเดือดร้อนก็ได้รับการบรรเทาความเดือดร้อน นี่เป็นหลักสำคัญของการปกครองประเทศไทยมาแต่โบราณกาล โกรบอกว่าคนอื่นเดือดร้อนเราไม่รู้อยู่ไม่ได้ เพราะว่าเมืองไทย คนไทย เดือดร้อนแล้วคนหนึ่ง คนไทยทั้งหลายควรจะช่วยกันช่วย : ใจความสำคัญของข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใด
- ก. ความสามัคคี
- ข. ความเดือดร้อน
- ค. การปกครอง
- ง. เมืองไทยแต่โบราณ

21. การไหว้ครูเป็นประเพณีของคนไทย และคนในทวีปเอเชียอีกหลายประเทศ ก่อนที่จะทำกิจกรรมอันหนึ่งอันใดโดยเฉพาะที่เป็นงานศิลปะ เช่น ร้องรำหรือแสดงละคร นิยมไหว้ครูเป็นการรำลึกถึงคุณของท่านที่ได้สอนวิชามาให้ ทั้งนี้ทำให้เกิดกำลังใจที่จะทำงานนั้นด้วยความตั้งใจไม่พลั้งเผลอ มีผลดีน่าชื่นชม มีใจทำอะไรเพื่อให้เสร็จไป

ใจความสำคัญของข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใด

ก. ศิลปะการไหว้ครู	ข. จุดมุ่งหมายในการไหว้ครู
ค. ประเพณีการไหว้ครู	ง. หลักในการไหว้ครู

ชุดที่ 4 ทศสอบการสังเกตความสัมพันธ์ของข้อความ

"เด็กน้อยเอ๋ย" คนฝรั่งหัวเราะ "ฉันไม่เจ็บหรอก คนกับต้นไม้ไม่เหมือนกัน เธอจะเอาความรู้สึกของคนมาให้แก่ความรู้สึกของต้นไม้ไม่ได้ และเธอก็จะเอาความรู้สึกของเธอเป็นที่ตั้ง แล้วบอกใคร ๆ ว่าจะต้องรู้สึกเหมือนเธอไม่ได้เหมือนกัน ของต่าง ๆ ในโลกนี้ไม่เหมือนกันหรอก เธอจะต้องเรียนรู้ใหม่มากนัก"

22. คำกล่าวนี้มีลักษณะอย่างไร

ก. ชัดแจ้ง	ข. สั้นสอน
ค. ห้ามปราม	ง. คำทมิ

23. ผู้พูดมีความรู้สึกเช่นไรต่อผู้ฟัง

ก. เ็นดู	ข. สงสาร
ค. สัมเพช	ง. โกรธ

24. ข้อความตอนนี้กล่าวถึงเรื่องใด

ก. ความรู้	ข. ความรู้สึก
ค. ความคิด	ง. ความต้องการ

ชุดที่ 5 ทดสอบการสรุปความและคาดเหตุการณ์

พวกเราทุกคน เอามือไปนา เอาตาไปไรกันหรืออย่างไร ที่บ้านเมืองมีชื่อมีแผ่นดิน ไซ้ไม่ได้แล้วหรือ ยกตัวอย่างง่าย ๆ เช่น การปล่อยให้ชาวประมงจับปลาในฤดูวางไข่ เขารู้กันทั่วโลกแล้วว่ามีแต่ผลร้าย เพราะเป็นเหตุให้ปลาสูญพันธุ์ในเวลาอันรวดเร็ว กฎหมายลงโทษก็มีแต่ไม่มีใครเหลียวแล กฎหมายข้อนี้ถึงเสียก็ใหม่ ต่อไปนี้ใครทำได้ทำไป มีใครยาวสาวได้สาวเอา บ้านเมืองไม่ใช่ของเราคนเดียว

30. บทความนี้กล่าวถึงอะไร

ก. การจับปลาในฤดูวางไข่

ข. การสงวนพันธุ์ปลา

ค. การออกกฎหมายห้ามจับปลาในฤดูวางไข่

ง. การยกเลิกกฎหมายห้ามจับปลาในฤดูวางไข่

31. ผู้เขียนบทความนี้ต้องการอะไร

ก. ย้ำให้ผู้คนจับปลายิ่งขึ้น

ข. ให้ยกเลิกกฎหมาย

ค. ให้ขยายพันธุ์ปลา

ง. ให้ช่วยกันรักษากฎหมาย

ก่อนไปโรงเรียนจงเตรียมตัวให้พร้อม เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ฟิงระมัดระวังให้ถูกระเบียบของโรงเรียน เตรียมเครื่องเรียนให้พร้อมตามตารางสอนอย่าให้ขาดตกบกพร่อง หากขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะทำให้การเรียนไม่ได้ผลเต็มที่

32. ข้อความข้างต้นนี้กล่าวถึงอะไร

ก. การแต่งกายไปโรงเรียน

ข. การเตรียมเครื่องเรียนไปโรงเรียน

ค. การเตรียมตัวไปโรงเรียน

ง. การไปโรงเรียน

33. ถ้านักเรียนแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน นักเรียนคิดว่าจะเกิดผลเบื้องต้นอย่างไร

ก. เพื่อน ๆ จะไม่คบด้วย

ข. ครูจะเรียกไปตักเตือน

ค. ครูจะทำโทษอย่างรุนแรง

ง. จะถูกไล่ออกจากโรงเรียน

34. ผมต้องหายใจแรงแรงเสียงดัง เพื่อให้มีกำลังวิ่งไป ลมหายใจของผมมีพิษ
 ผมอยากบอกทุกคน ที่ผมวิ่งผ่านไปว่า อย่าเข้าใกล้ผม อย่าเข้าใกล้ผม
 เพราะลมหายใจของผม ใครสูดเข้าไปแล้ว จะเป็นพิษ ทำให้ถอนเพ็ญ
 ถ้าหายใจเข้าไปแล้ว อาจตายได้
 ข้อความนี้กล่าวถึงอะไร

ก. ลมหายใจ

ข. การออกกำลังกาย

ค. อากาศเป็นพิษ

ง. สิ่งที่ควรหลีกเลี่ยง

35. สองคนยลตามของ
 อีกคนตาแสนคม
 จากกลอนบทนี้สรุปความได้อย่างไร

คนหนึ่งมองเห็นโคลนตม
 เห็นดวงดาวอยู่พราวพราย

ก. มนุษย์มีทั้งดีและเลว

ข. มนุษย์มีทั้งฉลาดและโง่

ค. มนุษย์มักมีความคิดไม่เหมือนกัน

ง. มนุษย์มักจะมองอะไรตรงข้ามกันเสมอ

แบบฝึกทักษะ
การอ่านตีความ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

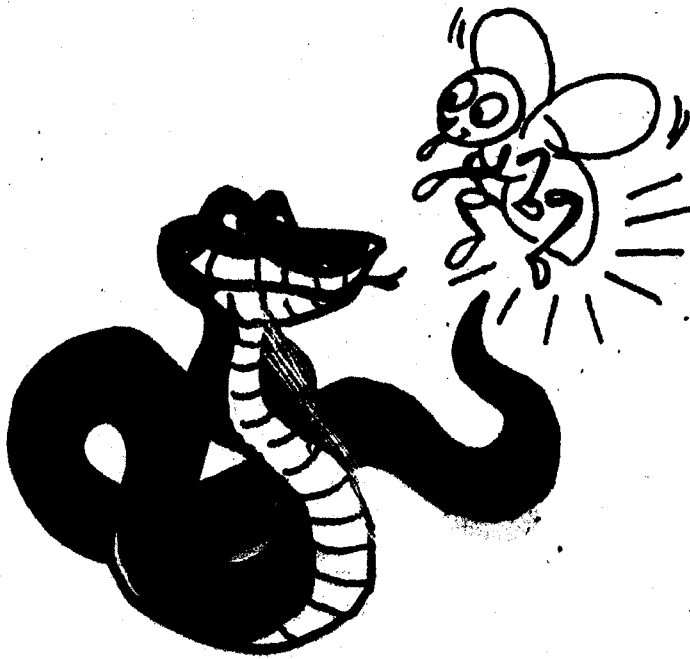
วัลภา ศศิวิมล

ภาควิชาภาษาไทย

คณะศึกษาศาสตร์ และ สังคมศาสตร์

วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก

၁၈: အများစု
အများစု

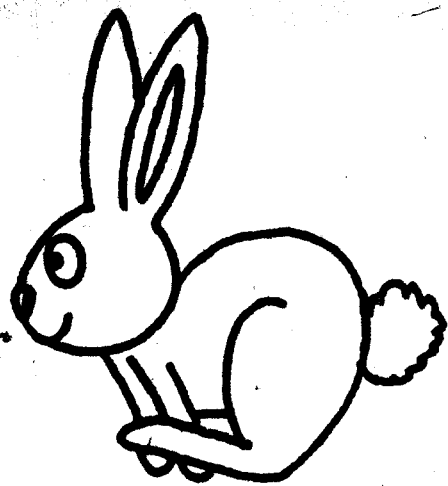
ห้องห้อง กับเบ๊เบ๊

๒. ทรวง

กรีนเวลาสายลมทะเลกับลม
 เหมยลมพัดพาพรหมเมฆสีฟ้าประไพ
 อ้ายกูเห่าเจ้ากรรมทิวท่าคอย
 ที่ลมพัดพริ้วรวงแฉวงเครา
 เจ้าบุษยามาทองมีร่องตาม
 อ้ายกูเห่าเจ้าเรื่องซุ่มเืองใจ

หิ่งห้อยบินล่าลูกเือง
 แลวโธษามันกไวพิททา
 เืองหิ่งห้อยตุงการบารบตุงตา
 การการหิ่งห้อยระอมนรชับ
 เขากอการบรุ่มเืองเจ้าเืองเือง
 มีงตุกเืองกว่ามีเืองเืองเือง

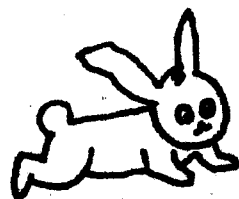

เพลง กระต่ายน้อย

"สามกษัตริย์"

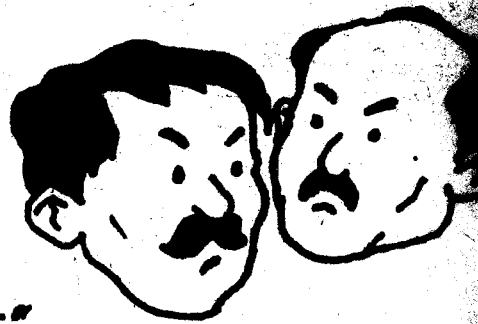
ฉันเป็นกระต่ายสีขาว	หูยาว ๆ คางสั้นคง	วิ่งเล่นยามเดือนส่องแสง
เมื่ออ่อนแรงหลบตามร่มไม้	ฉันเป็นกระต่ายตัวน้อย	ฉันเฝ้าคอยความรักความใจ
บ้านฉันคือป่าทงไทร	ชอบหากำถายศักดิ์ไม่ขายเลย	คืนเช็กคืนใหญ่ก็บ้านฉัน
แม้กำลังหารฉันได้ชมเชย	คืนเช้าดูเมฆหมอกเพียง	ป่าไม้เขียวมีคุณแก่เรา

จบเพลงแล้ว... หอตอแป้นดูกันดูซิ!

เพลง
สวัสดี
กับ
สวัสดี

"สวัสดี สวัสดี"

ทานรับทานา พาลดาเฮนาทิมทิม โทปลาทูนี ฟอนท์ปิ่นทิมไป
พาลดาทามเนาม พาลดาทามทะโท จนนี่กร ๆ ฐิติใจไมตรีพิทา
แก่นแล้วทิมทิม เกราะทิมทิมทิมทิม ทิมทิมทิมทิม ทิมทิมทิมทิม
ทิมทิมทิม ทานรับทานา โทกาทามทิมทิมทิม ทานรับทานา
ทิมทิมทิม ทิมทิมทิม ทิมทิม

ผมก็มีปัญหาเหมือนกัน!

8. ผอสุดท้ายใครได้ประโยชน์มากที่สุด
ก. คาซิม	ข. ตานา
ค. ทาอู	ง. คนฝั่ง
9. นักเรียนคิดว่า คาซิมกับตานาจะตีกันหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ตีกัน เพราะโหม ๆ ก็เสียใจไปแล้ว
  - ตีกัน เพราะคิดว่าใครจะตีแล้วเสียประโยชน์
  - ไม่ตีกัน เพราะทาอูไม่คิดชิงความนำ
  - ไม่ตีกัน เพราะทั้งคู่ไม่ได้ปลานาหิน

ถุงพลาสติก

พลาสติกเป็นที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบัน พลาสติกมี 2 ชนิด ชนิดแรกเป็นพลาสติกแข็ง พวกมีไคแน็ก ขาว ฉาบ แก้ว หรือภาชนะต่าง ๆ ชนิดที่สองเป็นพลาสติกอ่อน ซึ่งอยู่ในรูปของถุงพลาสติก การที่จะทราบว่าพลาสติกชนิดไหนเป็นพิษหรือไม่มัน เราต้องดูได้จากสภาพของคุณภาพของพลาสติกที่นำมาใช้

พลาสติกชนิดไม่แข็งมักผลิตจากสาร โพลีเอทิลีน โดยมากจะเป็นภาชนะที่มีฝาฉีกเปิดได้ พลาสติกแบบนี้ปลอดภัย เพราะไม่มีสิ่งเจือปนที่จะออกมาปนกับอาหาร ให้เป็นอันตรายได้ ส่วนพลาสติกแข็งเอี่ยมทำจากสารเมตามีน มักไม่มีอันตราย เพราะเวลาทำก้อนแข็งที่ นอกจากพลาสติกที่อากาศถูก ๆ ใช้สีสีก เริ่ม พลาสติกแบบนี้ไม่ควรนำมาใช้ใส่อาหาร เพราะคุณภาพไม่ดี เวลาใช้จะมีรอยร้าวร่วนได้ง่าย ซึ่งทำให้สิ่งสกปรกและเชื้อโรคมารเกาะ โดยเฉพาะสีที่ใช้ในพลาสติกนั้นเป็นสีที่กินไม่ได้ เมื่อรับประทานเข้าไปมาก ๆ อาจเป็นสาเหตุทำให้เกิดโรคมะเร็ง

ถุงพลาสติกต่าง ๆ นั้น เป็นพลาสติกอ่อน โดยมากทำมาจากสารโพลีเอทิลีน ซึ่งไม่มีอันตราย แต่มีบางชนิดทำมาจากสารโพลีไวนิลคลอไรด์ ชนิดนี้ เป็นถุงพลาสติกไม่ดี เมื่อนำมาใส่อาหารจะทำให้สารละลายออกมาปนกับอาหาร ทำให้เป็นมะเร็งในสัตว์ได้

ถุงพลาสติกที่ทำไม่ใสแล้วไม่ควรนำกลับมาใช้เป็นครั้งที่ 2 โดยเฉพาะถุงพลาสติกเก่าที่โรงงานนำมาหล่อทำใหม่ ไม่ควรนำมาใช้กับอาหารเป็นอย่างยิ่ง เราจะสังเกตถุงพลาสติกเก่าได้ เพราะมีสีเข้ม เนื่องจากโรงงานเวลาผลิตมักจะใช้สีลงไปที่ฉีกถึงความสกปรกหรือสังเกตจากการขูดที่นำมาส่งดู เราจะเห็นเม็ดสีดำเล็ก ๆ เข้มไปหมด ซึ่งจะอ้างอย่างไรก็ไม่สามารถจะอ้างออกได้ หากเราทำ-

อุบพลาซติก

อุบพลาซติกเป็นวัสดุอาหาร สารพิษและสิ่งสกปรกที่มีอยู่ในอุบจะออกมาปนกับอาหาร

สำหรับอุบพลาซติกที่ผู้บริโภคนำมาใช้ในครัวเรือน 7 ที่พบเห็นโดยทั่วไปนั้น ไม่ควรนำ
มาใช้สำหรับอาหาร ถ้านำมาใช้ผิด ผิดไม่ หรือเนื้อที่กัดกร่อน 7 ที่ควรใช้ได้ในระยะเวลา
สั้น และไม่ควรนำอ่างล้างจานมาใช้สำหรับอาหารแล้วเก็บไว้ในตู้เย็นเป็นเวลานาน
เพราะจะทำให้สารพิษละลายออกมาได้ ทั้งความชื้นและความเย็น มีส่วนทำให้
สารพิษในอุบพลาซติกที่เป็นสารตะกั่ว จะละลายเป็นเม็ดเล็กแดง ทำให้เด็กงาน
ทำอาหารของ กระทบประสาทของร่างกาย ถ้าเด็กกินก็เกิดอาการจะทำให้เป็นอาหาร
อาเจียน หรือบางครั้งก็เกิดการ ท้องเสียหรือท้องผูก การเก็บสารพิษมากน้อยแค่ไหน
หรือบางครั้งอาจถึงตายได้ก็มี แต่ที่เห็นส่วนมากจะออกมาในรูปของกรวย
หมอนหรือสิ่งโดยที่เราไม่รู้ตัว

ดังนั้น การที่ประชาชนต่าง ๆ เข้าใจว่าการล้างของถ้วยอุบพลาซติกสะอาด
สะอาดและถูกอนามัย จึงเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง นอกจากนั้นแล้วอุบพลาซติกซึ่งไม่สามารถ
ย่อยสลายได้ก็อาจปนเปื้อนกรวย ๆ เมื่อใช้อุบพลาซติกมาก ๆ ก็จะเกิดความเสี่ยง
ต่อสิ่งแวดล้อม ในสภาพของระยะ ทำให้คุณภาพทางสภาพแวดล้อมเสียไปก็อาจหมายถึง
การที่อาหารที่เราบริโภคก็ปนเปื้อนง่าย เช่น ใบทอง ใบไม้ ฯลฯ หรือแม้แต่
กระทั่งถึงขั้นที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดโรคที่ควรใช้วัสดุที่มีความสะอาดมาก ๆ ในการบริโภค
บรรดาอาหาร

นอกจากการใช้อุบพลาซติก ซึ่งอาจเป็นพิษร้ายแก่แล้ว ยังมีพิษร้ายที่เกิด
จากการใช้กระดาษแข็งชนิดหนึ่ง โดยทั่วไปที่นักสิ่งแวดล้อมที่ไว้ใจมากที่สุดนั้นเป็นวัสดุ
ที่พิษร้ายมาก ซึ่งพวกนี้มีส่วนประกอบของสารโลหะหนัก ซึ่งถ้าหากสิ่งแวดล้อมที่ปนเปื้อนอาหาร

อุทพลลชก

สารเหล่านี้จะติดไปกับอาหาร และเป็นอันตรายมากเมื่อเราบริโภคเข้าไป
ดังนั้นจึงไม่ควรนำกระดาษหนังสือพิมพ์ไปห่ออาหารต่าง ๆ เช่น ขนมปัง
ข้าวทอดไก่ เพราะสารพิษต่าง ๆ ที่อยู่บนฉีกินแล้วจะติดไปกับอาหาร เมื่อ
เราบริโภคเข้าไปเป็นปริมาณมาก สารเหล่านี้จะทำลายส่วนกลางในสมอง
ทำให้เกิดความงุนงงวิกลจริต การใช้กระดาษห่อของที่มีไขมัน ไขมัน
เป็นกระดาษไขมันกระดาษ ไม้ฉีกพิมพ์

จากหนังสือ ๑๐๗ หน้า
กันยายน - ตุลาคม ๒๕๒๕

แมงป่อง

จั๊กจี้

(ตลก)

"เจอนี่แล้ว" พญานาคร้องขึ้นด้วยความยินดี เมื่อพญานาคพญานาคเป็นแมงป่องขนาดเรื่อง
"ต้องขี้เขาไป"

"อ้อ...นะ" เสียงทวาดก้นพญานาคสะอึก

"ขึ้นมาโดนหัวฉันเป็นท่อยจริง ๆ กล้วย"

"เธอไม่มีพี่จะท่อยฉันก็อย่างไร" พญานาคถามไป

"นี่ใจ นี่ใจ" แมงป่องสะอึกทางอย่างแรง ซึ่งถ้าเป็นกะทิงกึ่งกึ่งพิลึก พญานาคเห็นแล้ว
อหังหาไม่ได้ ก็หัวเราะออกนอกปากพิกล

"ฉันจะท่อยเธอด้วยไหม" แมงป่องตะโกนขึ้นสุดเสียง "ไม่ต้องมาหัวเราะฉันสิ"
ว่าแล้วฉันก็เหิมป่อง ๆ ไป

"ทำไมเธอโกรธง่ายอย่างฉันนี่ก็เอ้า" พญานาคถามอย่างซุกซน

"ฉันเองก็ไม่รู้เหมือนกัน" แมงป่องทอมเสียงซอซอ "ฉันรู้ว่าไม่พอใจอะไรอยู่เรื่อย
พอใครซักใจเข้าผมออกก็โกรธ ทอของฉันแข็งทอขี้ตัวเองเสียหลายเลย"

"ทอขี้ก็อย่างไรนะ"

"ก็อย่างนี้" แมงป่องเอ้า "วันหนึ่ง มีคนทำรีได้บุตรีที่กลางคืนหลังรองทอฉัน ทอฉันโกรธมาก
ทอขี้ไปตีมัน จนหัวเองคาย"

"พวกเธอรึไม่โหดกันอย่างนี้ทุกหัวหรือ" พญานาคถามอย่างครุ่นคร้าม

บทประพันธ์ แม่บ่บ่บ่โกธร

1. "คนเราทรมานเข้าก็ขมเขาแต่ใจหัว แล้วก็โกรธ" คำว่า "ขม" มีความหมาย
ถึงอะไร

ก. ความขี้เมา	ข. ความขุ่นทอง
ค. การมีอำนาจ	ง. การมีฐานะ

2. เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นเป็นลำดับที่สาม

ก. หมูแพนบกหางแมงป่องจนรอก	ข. ไอน้ำระเหยจึงจกใบไม้ใช้พุ่มพุ่ม
ค. พืชของแมงป่องคาบ	ง. ปูของแมงป่องรอกขึ้นจากรูจนหาง

3. "คนเราทรมานเข้าก็ขมเขาแต่ใจหัว แล้วก็โกรธ อยากรู้ให้คนอื่นเขามันคือเกรงกลัว
แต่ใครจะนับถือความโกรธได้ ถ้าฉันบ่บ่บ่ให้เธอวางอำนาจ บ่บ่บ่ทางเธอไว้
เธออาจจะคอมท้าวเองทาบอย่างพืชของเธอเองก็ได้"
ใจความสำคัญของข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใด

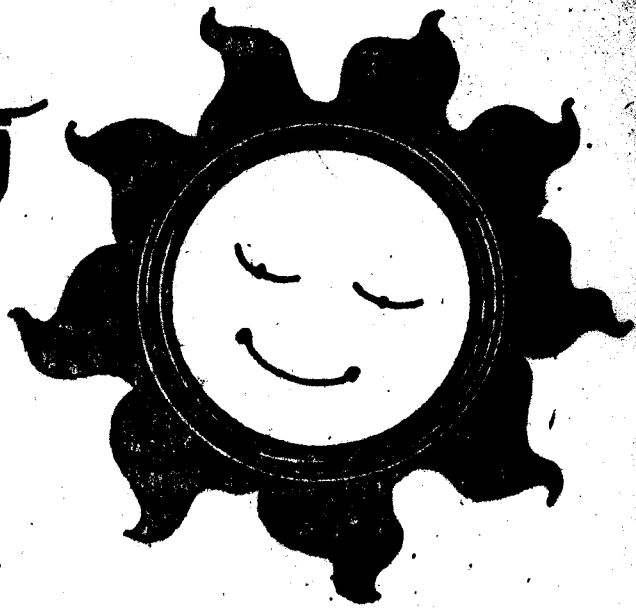
ก. การเอาแต่ใจตัวเอง	ข. ความโกรธ
ค. ความนับถือเกรงกลัว	ง. การวางอำนาจ

4. จากข้อความในข้อ 3 ผู้ถูกคุกคามกำลังเขินอายเพราะ

ก. พืชออกดอก	ข. ทำงู
ค. บ่บ่บ่บ่บ่	ง. แยกกัน

5. ข้อความนี้ให้แง่คิดอะไรที่สำคัญที่สุด

ก. คนเรายิ่งจะถือความรู้อีกก็คิดของตนเองเป็นใหญ่
ข. คนเรายิ่งจะเพิ่มว่าตัวเองวิเศษกว่าผู้อื่นเสมอ
ค. คนเราทรมานเข้าก็ขมเขาแต่ใจหัว
ง. คนเราขมขมวางอำนาจไว้กับตนเอง

พระอาทิตย์ พิกซ้อน

อรุณรัตน์ วิสสสสสสส

หนึ่ง เมื่อพระอาทิตย์ทอแสงขึ้นมา และรู้สึกเหนื่อยเล็กน้อย
เรากำลังพักผ่อนไปแล้ว" พระอาทิตย์ทอแสง พยายามมองดู แล้วยังรู้สึกสงสารตัวเองขึ้นมา
อย่างวิใจ "ดูสิ ทราบว่าทำงานมานานนับล้าน ๆ ปี จนรู้สึกเหนื่อยออกอย่างนี้ เป็นสิ่งต้อง
ทำอะไรสักอย่างแล้วละ ก่อนจะเป็นอะไรไปเสียก่อน"

แล้วพระอาทิตย์ก็คิดใจจะไม่โตขึ้นมาอีก

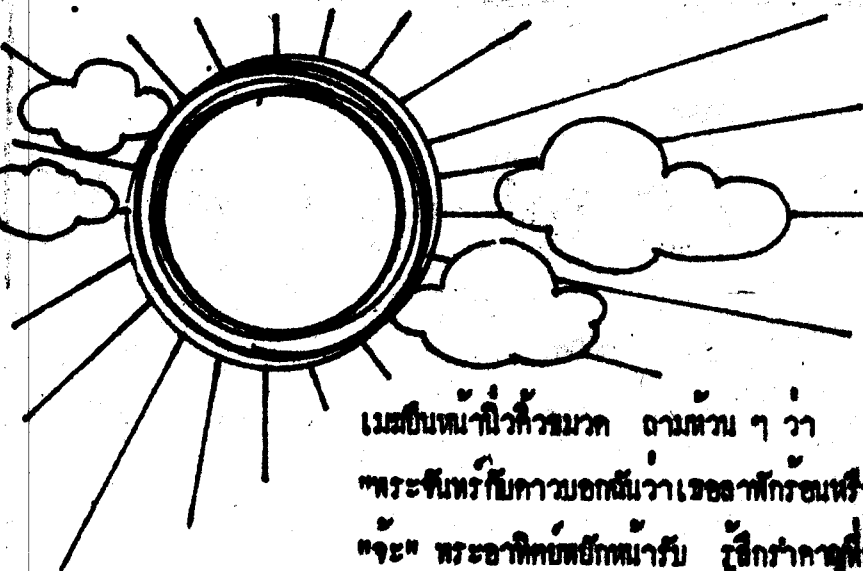
"เป็นอะไรไปนะ ทำไมเธอไม่ออกมาอย่างเคยละ" พระอาทิตย์ก็คิดว่านี่มันตัวเอง
มาสิสักทีอยู่บ้าน

พระอาทิตย์ก็คิดว่า "นี่อาทิตย์จะ ไม่ไหวแล้ว เหนื่อยเกินไป"

"อาทิตย์" หันดูรังของนกมาพร้อม ๆ กับ "ทำอย่างนี้ได้อย่างไรกัน พวกเราก็เหนื่อย
มานานพอที่เธอเหนื่อยเกินไปละ เธอออกมาดูอย่างนี้ พวกเราก็ต้องเหนื่อยหนักเป็นสองเท่าละสิ
เพราะรังของนกต้องดูแลเธอด้วยสิ อีกอย่างนี้ คณกลางคืนเธอก็ได้พักผ่อน"

"แต่ฉันเหนื่อยจริง ๆ นะ" พระอาทิตย์ไม่ฟังเสียง "ฉันจะไม่หยุด" ว่าแล้ว
ก็กลับเข้าบ้านไป

"กอด กอด" มีนกมาหาอีกแล้ว พระอาทิตย์ก็ใจ แล้วดูก็ไปเปิดประตูรับ
"อ้อ เหนื่อยเอง มีอะไรอีกนะ"

พร.อาทิตย์ พักร้อน

เมื่อบินหน้าไว้ว้าวมมาก ตามทวน ๆ ว่า

"พระจันทร์กับความอกันว่าเธออาทิตย์หรือ"

"จะ" พระอาทิตย์พยักหน้ารับ รู้สึกว่าถูกตีถูกรบกวน

"แต่เธอมีหน้าที่ส่งแสงนี้ เธอน่าจะรู้จักหน้าที่ตัวเองดีนะ" เมลยัง

"นี่เธอไม่นานหรอกจะ ว่าจะนอนพักผ่อนสักเดี๋ยวหนึ่ง แล้วก็ออกไปเที่ยวอีกแบบเที่ยว
เสร็จแล้วก็จะกลับมาทำงานต่อจะ"

"แต่ฉันจะไม่ยอมให้เธอไปเที่ยวหรอก" เมลโกรธจนหน้าดำ แล้วก็ไปหาขอ
ชวนให้มาพักที่หน้าบ้านพระอาทิตย์

"แน่จริง ฝนตกแล้ว ฉันก็ออกไปเที่ยวคนเดียวไม่ได้สินะ" พระอาทิตย์ยืนอย่างพิงเข่า
เกาหลังนั่งไปมารอชม ๆ หอง แล้วจึงกลับเข้าไปนอนรอให้ฝนหยุด จนเดออกเดินไป

ฝนตกด้วยความโกรธของนางที่เที่ยว ที่ดูก็ทงกตก พอที่พระอาทิตย์ที่นอน
ปึกปากทาว แล้วฉีกตัวอย่างเกียจคร้าน พอเห็นว่าเมลกับฝนหายตัวไปแล้ว ก็รีบออกจากบ้าน
มาด้วยความดีใจ

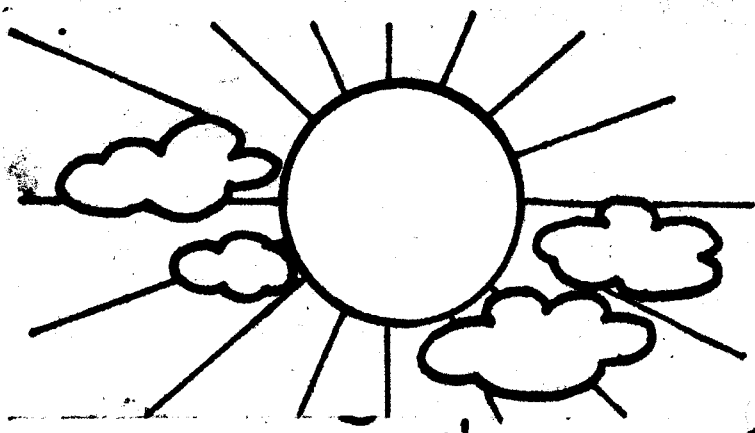
"สวีตก็จ๊ะ มะพร้าวจ๋า" พระอาทิตย์ร้องหืออย่างรำเริง กับมะพร้าวเห็นเมล
หันมองอย่างอ่อนแรง มีเป็นท่ากอดก ดูเรื่องอื่นไม่เรื่องแรงเห็นเมลเคย แต่ก็ตั้งใจคอมอย่าง
หงอย ๆ ว่า

"สวีตก็จ๊ะ เธอเป็นใครนะ มีพระอะไรที่ฉันหรือ" กับมะพร้าวทำพระอาทิตย์
ไม่ได้ เพราะพอพระอาทิตย์พูดสองแสงแล้วก็มองดูเหมือนถูกขอลืมแกงถูกโคจรรวมทาศีเอง

"ฉันจะมารวนเธอไปเที่ยวด้วยก็จ๊ะ"

"ไปเที่ยวหรือ" มะพร้าวสำหน้าร้า ๆ ทำตาปรอย "ฉันไม่มีแรงจะไปเที่ยว

กับเธอหรอก"

พระอาทิตย์ พกร้อน

"เธอไม่สบายหรือ" พระอาทิตย์ถาม เฝิงจะสังเกตเห็นเกี่ยวกับตัวเองว่า
ใบของต้นมะพร้าวกลายเป็นสีเหลืองซีด ๆ ไม่ช่วยเหมือนแต่ก่อน

"เปล่าหรอก ฉันไม่ไค้สังเกตุเพราะเห็นแสงมาสองวันแล้ว เป็นเพราะไม่มีแสงอาทิตย์
ช่วย นี่ไม่มีอะไรตกถึงห้องฉันมานานแล้วละ" ทอมแล้วต้นมะพร้าวก็ตั้งหน้าตั้งตา
มันไม่มีแรงแม้กระทั่งจะลุกจะโรยขาว ๆ "เธอเป็นเพื่อนกับพระอาทิตย์หรือเปล่าจะ ช่วย
ไปบอกเขาที่ว่าฉันกำลังจะเหี่ยวเฉาคายอยู่แล้ว"

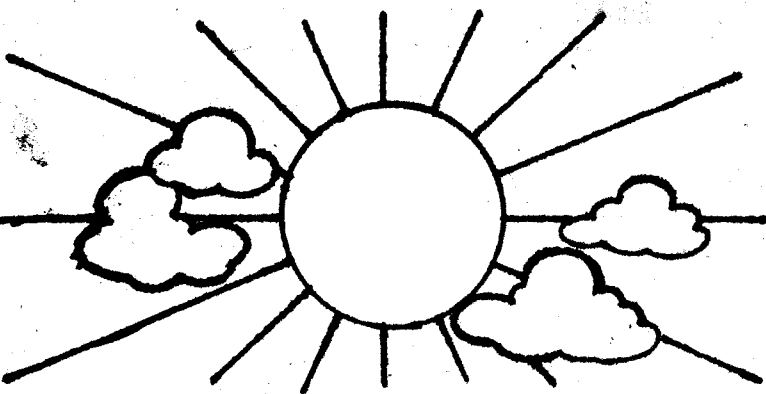
พระอาทิตย์สะทุ้ง รู้สึกไม่สบายใจอยู่เหมือนกันที่ทำไมให้ขึ้นเกือบครบวัน แต่แล้ว
ก็นึกเข้าข้างตัวเองว่า ชักเกี่ยวกับมะพร้าวก็คงจะชินและหายดีไปเอง

"จิบ จิบ" พระอาทิตย์ไค้บินเสียงนกร้อง จึงเงยหน้าขึ้นไปมอง แฉมกทางเข
นะเองมากำรังอยู่บนต้นมะพร้าว คือชวนแม่มกไปเที่ยวดีกว่า

"สวีตีจะ ไปเที่ยวกับฉันไหมจะ" พระอาทิตย์ร้องชวน
แม่มกทั้งสองมาของควายสีน้ำตาล "ไม่ไค้หรอก ฉันต้องคอยดูแลลูก ๆ
ถูกฉันกำลังไม่สบาย" ว่าแล้วแม่มกทางเขก็ขึ้นไปกอดลูกต่อ แต่แล้วที่ระโงกหน้าออกมาใหม่
ถามว่า "เธอรู้จักพระอาทิตย์หรือเปล่าจะ ช่วยแวะไปดูที่หน้าผาไค้ไหมว่าเราหายไปไหน
ถ้าเราไม่ส่งแสงแล้ว ฉันก็ออกไปหาเพื่อไค้ได้ นี่ถูกฉันก็มาหายไปแล้วหัวถึง
ฉันส่งสารถูกจริง ๆ"

พระอาทิตย์จากต้นมะพร้าวก็บินลงมาด้วยความฉิวหว่ง รู้สึกหมดสนุกไปเกือบครึ่ง
เมื่อรู้ว่าตัวเองทำให้ถูกนกตาย จึงคิดจะกลับบ้าน แต่แล้วก็เปลี่ยนใจ เขาไปในเมืองสีทว่า
เข็จะมืออะไรให้เล่นบ้าง

ในเมืองสว่างไสวไปทั่วแสงไฟ และเต็มไปด้วยผู้คน เสียงฉีกฉีกฉีกโครมดังวา
จากหัวปักและห้องถนน ทรงโน้มน้าง ทรงน้าง รดราวิ้งกับขริกโห่วเป็นแถวขาวเขี่ยด
เหมือนงูกินหาง ชูน่าเวียนหัว แฉมยังพ่นควันสีทำสกปรกออกมาทำให้พระอาทิตย์ดำดึก

พร:อาทิตย์ พักอื่น

มีคนเดินมาทางนี้แล้ว พระอาทิตย์เตรียมจะร้องพัก แคนแล้วก็ทองฮ้างกลาง
เพราะคนคนนั้นเดินมาเฉยไปอย่างไม่วาง พระอาทิตย์ออกวิ่งตามอย่างรวดเร็
แต่ก็ไม่ทัน

โธ่ มาอีกคนแล้ว "สวีตี้จะ" พระอาทิตย์รีบร้องพักแต่ไกล แคนคนคนนั้น
ก็เดินเฉยๆมาเฉยไปอีกอย่างรีบเร่ง ในเมืองมีคนคนแปลกหน้า ไม่มีใครสนใจ
พระอาทิตย์เลย เพราะปกติก็ไม่มีใครสนใจใครอยู่แล้ว

พระอาทิตย์หมดสนุกเสียแล้ว จึงคิดจะกลับบ้าน ระหว่างทางได้พบบุคนะพัก
ที่วิ่งมาทางนี้ "สวีตี้จะ เธอไม่มีน้ำให้ดื่มดื่มเลยหรือ" พระอาทิตย์ร้องถาม
เพราะรู้สึกกองแห้งขึ้นมา

เธอน้ำทำมาจ้อ คอยชะบัก ๆ ว่า "ฉันวิ่งไปหมดทั้งตัวแล้ว เธอไม่เป็น
หรือหรือ อากาศร้อนน้ำก็ไม่บอกให้พระอาทิตย์สองแสงอ๊ะ"

เธอก็แล้ว ทำไมเรื่องจะทองจวมมาลงที่เรากูที พระอาทิตย์คำน้ำเต้า
ไม่มีใครยอมไปเที่ยวด้วยเลย แม้กับคนก็โกรธ ไม่ยอมพูดด้วย พระอาทิตย์รู้สึกเหงา
เหมือนอยู่คนเดียวในโลก เขาไม่มีเพื่อนเลย ผู้คนในโลกมีร่างแองน้ำใจเสียจริง ๆ
แล้วพระอาทิตย์ก็เริ่มร้องไห้

"เป็นอะไรไปนะ ร้องไห้ทำไมจะ" คนผ่านไปเห็นเข้าพอดี "เกิดอะไรขึ้น
หรือ เอาให้ฟังฟังหน่อยได้ไหม"

พระอาทิตย์จึงเล่าเรื่องทั้งหมดที่เจอมา

"อย่าร้องไห้ไปเลย ไม่มีประโยชน์หรอกจะ" คนไปขอเมา ๆ แล้วว่า
"เรื่องทั้งหมดนี้เกิดมาจากตัวเธอเอง เธอจะไปไหนคนเดียวไม่ได้หรอก ฟังเธอที่
เป็นเพราะเธอไม่ทำตามหน้าที่ ทำให้คนอื่นเดือดร้อนกันไปหมด รวมถึงตัวเธอเองด้วย"

พระอาทิตย์ขึ้นที่กร้อ ๒

เธอเป็นพระอาทิตย์ เธอก็ต้องส่องแสง จะหลีกเลี่ยงหน้าที่ไม่ได้ เพราะมันเป็นความ
รับผิดชอบของเธอ คนที่ไม่มีความรับผิดชอบต่อคนอื่นเห็นแก่ตัว ลองคิดดูดีจ๊ะว่า
ถ้าหากใคร ๆ ละทิ้งหน้าที่ที่หนักแล้วอะไรจะเกิดขึ้น เธอและคนอื่น ๆ ก็คงจะอยู่
ในโลกนี้ทำอะไรไม่ได้ ไร้ใหม่จ๊ะ"

พระอาทิตย์นิ่งฟัง เขาพูดร้องไห้แล้ว และเริ่มเข้าใจอะไรบางอย่าง จริงสินะ
อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าหากสำรวจจรรยาไม่ทำหน้าที่ของคน หรือตนเองไม่ยอมรับความผิด

พระอาทิตย์ยกจากอารมณ์ใจก็ แล้วรีบกลับไปทำหน้าที่ของคน ไม่นานเขาก็ถึงจุดหมาย
ก็กลับคืนสู่ความบริสุทธิ์อีกครั้ง น้ำในแม่น้ำเริ่มจะละลาย นกออกหาอาหาร ทมะพร้าวมานาง
ลกรันขึ้น เมฆก็เย็นหายไกลแล้ว และพระจันทร์ก็ดาวก็กลับมาเป็นเพื่อนเล่นกับ

พระอาทิตย์ขึ้นแบกความภูมิใจ เคี้ยวไม้เรามีเพื่อนมากมาย และไม่รู้สึก
เหงาอีกต่อไปแล้ว จริงอย่างที่บอกว่า ชีวิตที่ขาดความรับผิดชอบต่อชีวิตที่ไร้ความหมาย
และน่าละอายจริง ๆ

อนันต์มาหาอีกหลายครั้งหนึ่ง ก่อนจะจากมา มีโคอินเสียงพระอาทิตย์ออกถึง
หัวเธงว่า

"คนเรานอกจากจะต้องรับผิดชอบต่อตัวเองแล้ว ยังควรจะต้องมีความรับผิดชอบต่อ
ผู้อื่นด้วย"

ชั้นที่ ๒ พระอาทิตย์ฟักโรล

1. "โอ๊ย ไม่ไหวแล้ว เราทำงานหนักเกินไปแล้ว" พระอาทิตย์ยิ้ม พลางก้มมองของ แล้วรู้สึกสงสารตัวเองที่มาอย่างขี้ใจ
"อย่างขี้ใจ" หมายความว่าอย่างไร
ก. มาก
ข. ที่เห็นใจ
ค. ลูกที่ระแวง
ง. เศร้าใจ
2. เหตุการณ์ในข้อใดที่พระอาทิตย์กระทำ เป็นคำที่สาม
ก. พระอาทิตย์ร้องไห้
ข. พระอาทิตย์ชวนแม่มกไปเที่ยว
ค. พระอาทิตย์กินนม นึกปากหวาน
ง. พระอาทิตย์ยิ้มแก้ความขี้ใจ
3. ใจความสำคัญของเรื่องมีอะไรบ้าง
ก. ความรักมิตร
ข. ความเห็นแก่ตัว
ค. ความเห็นอกเห็นใจ
ง. ความหลงผิด
4. เหตุการณ์ในข้อใดเป็นทำนองเดียวกับการกระทำของพระอาทิตย์ในตอนแรก
ก. บริหารสินทรัพย์ซึ่งใจที่สนใจเรื่องอื่น
ข. วิถีชีวิตที่หาเราหาเราเพื่อน เมื่อเพื่อนคนใดไม่พูด
ค. สนใจฟังของใครไว้เหมือนนก
ง. บรรทุกไม้ช่วยเพื่อน ๆ ทำเวร
5. จากเรื่องนี้จะสรุปว่าพระอาทิตย์มีนิสัยเป็นอย่างไร
ก. ระวัง
ข. รักสนุก
ค. เห็นแก่ตัว
ง. เขานึกใจตัว
6. ข้อใดที่ได้จากเรื่องนี้
ก. คนเราต้องฟังเขาฟังฟังกันและกัน
ข. คนที่ทำงานเกินไป บ่อยจะก่อให้เกิดความเสียหาย
ค. คนที่รักความรักมิตร เป็นบุคคลที่ดีงามยิ่ง
ง. คนที่หลงผิดแล้วคบกับเด็ก บ่อยมีผู้ไปช่วยเขา

เพื่อน ที่แสนดี

• พิศาล อธิพันธ์ •

น้อยโหน่งเป็นลูกชายคนเล็กของพ่อ แม่ มีพี่ชายชื่อเทย น้อยโหน่งรักพี่มาก และชอบเล่นกับพี่มากที่สุดในบ้าน พอจากบ้านไปเรียนแล้ว น้อยโหน่งคิดถึงพี่มาก เพราะเคยเล่นด้วยกันทุกวัน

"อยากไปพักที่บ้านเพื่อเล่น" น้อยโหน่งคิด น้อยโหน่งออกไปหาแม่ที่โรงเรียนบ้าน

"แม่ครับ เมื่อไรที่จะกลับเยี่ยมพี่ ทำไรจะไปมาบ้างเลย" น้อยโหน่งถามด้วยความสงสัย

"ดูสิคิดถึงพี่มากเลยที่จะ อีกสองสามวัน พ่อจะให้ลุงเอารถกลับมากับ" แม่บอกด้วยความดีใจ

เย็นวันหนึ่งที่โรงเรียน เพื่อน ๆ น้อยโหน่งกลับบ้านแล้ว เพื่อนพี่น้อยโหน่งคนหนึ่งมาบอกว่าพี่น้อยโหน่งที่บ้าน

"ทำไรมาบ้างบ้าง" น้อยโหน่งถามพี่น้อยโหน่ง

"ขอไปจะ แม่ให้ลุง เอามาที่บ้านเลย" แม่บอกพี่น้อยโหน่งกลับบ้าน แม่กับเขารู้ว่า น้อยโหน่งต้องการเพื่อนเล่นที่โรงเรียน

เพื่อนแท้แสนดี.

"แมกรับ มาเล่นเล่นกับน้อยโหน่งตอนเย็น" น้อยโหน่งของแม่
"แม่ไม่มีเวลาเล่นหรอกจะดู แม่ต้องรีบทำกับข้าว" แม่พูดแล้วหันไปเห็นเนื้อ

ที่นึ่งก๋วย

น้อยโหน่งจึงเดินไปหาพี่ชาย

"พี่เขยกรับพี่เขย เล่นเล่นกับน้อยโหน่งตอนเย็นได้ไหมครับ" น้อยโหน่งถามพี่ชาย

"โอ๊ย ไม่เอาละ พี่จะรีบทำกรรมบ้าน น้อยโหน่งออกไปก๋วย" เขยพูดและ

ก้มหน้าก้มตาทำกรรมบ้าน ไม่ไคร่ของน้อยโหน่งแม่ก็คิดเสีย

น้อยโหน่งออกจากห้องพี่ชายไปที่กุฎา มุมหนึ่งของห้องรับแขก ประตูของห้องที่
กำลังว่างบดก๋วยที่ห่างจากเพื่อน ส่วนที่อื่น ๆ ม้างก็โสร่งเหมือนน้ำต้มเพื่อ แล้วทำกิจ
ของกันเอง ม้างก็เอาปากหายใจ พ่นพองอากาศ ฟูๆ ฟูๆ ฟูๆ มีควันที่ลอยที่ห้อง ไม่มีเพื่อน
เหมือนน้อยโหน่ง น้อยโหน่งเคยมีก๋วยปลาวาฮานไปมาไคร่มา ๆ แต่ไม่มีไปมาทุกหัว
โยกทางคล้ายจะปฏิเสธว่า "ฉันเล่นกับเธอไม่ได้ ฉันไม่เคยรับจากน้ำเลย"

น้อยโหน่งพูดอย่างอึกอักที่ห้อง จึงเดินไปที่ลานหน้าบ้าน รวนเจ้าแก้ว เจ้าแก้ว
เหมือนก๋วย แล้วก็ก้มหน้าเหมือนเดิม

"เจ้าแก้ว มาเร็ว ไปวิ่งเล่นกัน" น้อยโหน่งกริ๊งมือเรียก พร้อมกับโธษฏกษณ
ให้เจ้าแก้วก้มหน้าเล่นก๋วยอย่างเกษ

เจ้าแก้วเรียกพี่เขย พี่เขย กระจกทางแล้วออกวิ่งตามน้อยโหน่งไปสนามหน้าบ้าน
แต่พอพบกระจก เจ้าแก้วก็ทะเลาะกระจกเพื่อน

"นะ เจ้าแก้วนี่ ถึงให้เพื่อนน้อยโหน่งเล่นคนเดียวอีกแล้ว" น้อยโหน่งพูดเสียงต่ำ

น้อยโหน่งหันกลับเข้าบ้าน เห็นแม่กำลังทำกับข้าวเสร็จจึงชวนแม่ไปอีกห้องหนึ่ง

"แมกรับออกไปเล่นเล่นกันเดอะ"

"เห็นข้างนอก แม่ยังไม่ว่าง อย่าเพิ่งกวนแม่อีก" แม่พูดแล้วทำงานต่อ

เพื่อนแท้แสนดี.

น้องใหม่เข้ามาเขียน เป็นไปแบบคนค่าหน้าร้องไห้อยู่เฉย ๆ โทษใครก็ไม่ใช่
"จูน" แหวจจนจน กระโดดไปเล่นกับเด็กผู้หญิง พังสีตอเองไปหมดทั้ง
ก็เพื่อจะตบช่วยของน้องที่ตกออกมา "นกรก..... จูน"

"โอ๊ย...โอ๊ย...ทำไมกรรอกถึงพังเสียแล้ว ตัวฉันสิขู่ที่ ฉันตกช่วยไปเอง
เจ้าคนขี้กลัวนี่" พังสีตอวางแถม

น้องใหม่เงยหน้าขึ้นฟังพังสีตอจึงให้ จูนนำกรรอกมาให้เร็วขึ้น น้องใหม่
เพิ่งเคยเห็นพังสีตอแบบนี้มาก่อนมาก "พังสีตอพูดโกหก" น้องใหม่คิด
"จริงใจจริง น้องใหม่ พยายามให้ทำใจ เธอเห็นอย่างนี้แล้ว" พังสี
ตอถาม

"นี่เข็มนิ่งกว่าเข็มนิด ไม่มีใครเป็นเพื่อนเล่นกับฉันเลย ฉันไปหาแม่
แม่ทำข้าวต้ม ฉันไปหาพี่เลี้ยง พี่เลี้ยงทำอาหารบ้าน ไปหาเจ้าพี่มัน เจ้าพี่มันก็เอาสิ่ง
และกรรอก ฉันก็มองมาจ้องน้องใหม่เสียใจ" น้องใหม่ยกแขนเช็ดตา

"อ..อ..อ.. เรื่องเด็กกระจำหัว เปิดหนังสือของอ่านหนังสือ ฉันทำใจใหม่
ก็อาจจะช่วยเธอได้" พังสีตอปลกเสียงกล่าว

น้องใหม่ถาม

"โอ้โอ้ จูนสาวที่ใจ" น้องใหม่พูด

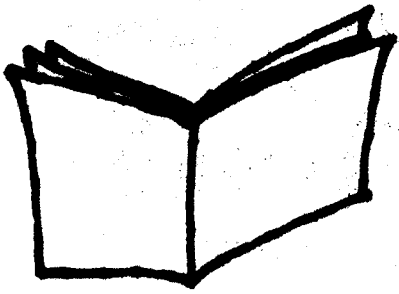
"นี่บอกกล่าวอย่างไรละ ว่าฉันช่วยมาดูเขียนอะไร"

น้องใหม่ตบมือพังสีตอไป

"เรื่องตลกกว่านี้" น้องใหม่เว้าถึงมัน มันทำหน้าขมขื่น

"นี่บอกเธอแล้วนี่ ของเด็กคนอื่นก็ไม่มี ๗ ๗ ๗" พังสีตอปลกเสียงพูด

"ทำไมน้องถึงมีนะ มีมากให้เธอลองว่าพอกันแล้ว เธอจะลองว่าพอกัน" พังสี
ตอปลกเสียงบอกอีกที

เพื่อนแท้แสนดี

"โอ...ก็จริง ๆ ฉันวาดคือเป็นรูปตัวอักษรหลายเลขนะ น้อยโหน่งพูด
เสียงกึ่งขัน

"เธอวาดได้เองจริง ๆ" พริ้งบอกถ้ำวณ

"หน้านี่ก็กระซิบเป็นรางวัล ถ้าเธอพาทางออกจากเราวางกดไม้ที่ร้าน-
รถก็กระซิบได้" พริ้งบอกเพื่อจะทำนาย

"โอโย ฉันพาทางออกไปถึงก็กระซิบได้แล้ว ก็กระซิบก็จะเป็นเรื่องดีนี่นา"
น้อยโหน่งตะโกนถามถ้ำวณใจ...

"เอาละพี่ เธอลองถามเด็กตามทุกทาง ๆ เพื่อพี่สิ แล้วเธอจะรู้ว่าจะเป็น
อะไร"

"1...2...3...4... ฉันรู้แล้วว่าเป็นรูปหมา" น้อยโหน่งจากไปคือเสียง
แล้วรีบกลับมา

"ใช่ใช่ ใจเย็น ๆ น้า..." พริ้งบอกถ้ำ

"ใช่สิ เสร็จแล้ว จอมเป็นรูปสิงโต ไหมแล้วรูปสิงโต" น้อยโหน่ง
จากเด็กทองงมได้รูป

พริ้งบอกเพื่อจะทำให้น้อยโหน่งเป็นความสนใจในรูปที่ รูปที่ น้อยโหน่ง
รีบรีบมาหาถ้ำวณเร็ว

"ลองอีกสิ ภาพี่เป็นภาพนกบินมา เธอลองพาดกในสวนของพี่ให้ดูว่ามีตัว
อะไร" พริ้งบอกเพื่อจะทำนาย

"ฉันพาดแล้ว 1...2...3...4...5...6...7 เอ...หัวนี่แหละ เท่า ที่
อยู่ไหนนะ" น้อยโหน่งถาม

"ฮ...ฮ... จ้างเธอกินข้าวไหม" พริ้งบอกเขาเขิน

เพื่อนที่แสนดี

"อยู่เฝ้า แม่ แก้ว ลม ไซไซ อย่าดูถูกฉันนะ" น้อยโหน่งยืนก
ไถ่จนครบ

"สองซีกนี้ เธอของเอาทำไปจนหน้าสิริจะ ดูว่าเกิดอะไรขึ้น"
หญิงสาวยกเสียงร่ำไห้

น้อยโหน่งยืนก้มหน้าแล้วร่ำไห้

"อ้อ... มหิทธิธรรม ทำไมไม่มีภาพ ช้าง ปีศาจ และมีสิ่งประหลาดในโคลงฉัน"
น้อยโหน่งพูดด้วยความประหลาดใจ น้อยโหน่งไม่เคยมีหนังสืออย่างนี้มาก่อนเลย

"เธอคิดใจฉันแล้วไซโรไหนนะ" หญิงสาวกล่าวขึ้น ๆ

"จะ... เธอเป็นเพื่อนที่แสนดีของฉันจริง ๆ" น้อยโหน่งถาม

"ถ้าจะให้ดี เธอไปเที่ยวห้องสมุดบ้างสิริจะ ที่นั่นมีเพื่อนเล่น ดูร่างแปลก ๆ
เรื่องสนุก ๆ บางเล่มเป็นหนังสือเบ็ด พอบินเขียนร้องก็งั้น ๆ บางเล่มภาพ
เขียนได้" หญิงสาวยกเสียงพร่ำเพร�

"ถ้ามีอย่างนั้นจริง ๆ ฉันจะท่องจำพวกเธอให้มากที่สุด" น้อยโหน่งสัญญา

"น้อยโหน่ง ที่ท่าควนบ้านเคี่ยมเสร็จแล้ว อีกเดี๋ยวก็จะไปเล่นกับน้อยโหน่ง
ได้แล้ว" พี่เขยตะโกนจากหลังค่างาน

"ไม่ท่องแล้วละ พี่เขย แม่ได้เพื่อนเล่นสนุกใจแล้วครับ" น้อยโหน่ง
ร้องทรมาน ทากวนของหนังสืออย่างใจตกใจ

เจ้าหนัดตามดูเธอออกมาหาน้อยโหน่ง แล้วกระซิกทาง นิ่งอง ออกมาหน้า
ห้องของกระต๊อบน้อยโหน่งเพื่อชวนให้เล่นด้วย

"ออกไปเล่นกับฉัน พี่กำลังอ่านหนังสือเพลิน ๆ อยู่ ไม่เล่นสิ" น้อยโหน่ง
ไม่สนใจเจ้าหนัดอีก เจ้าหนัดจึงยอมถอยกลับห้องผู้วาง ๆ น้อยโหน่ง

เพื่อนที่แสนดี.

พักโมงเย็น แม่พาเข้าแกงหัวเห็ดพร้อม ยกข้าวต้มโตะเสิร์ฟ
"น้อยโหม่ง กินข้าวเดะลูก ถึงเวลาแล้ว" แม่ร้องเรียกจากห้องอาหาร

หญิงงาม

"อ... ไม่ดีเสียทงจากน้อยโหม่ง

"น้อยโหม่ง กินข้าวเดะลูก" แม่เรียกซ้ำสอง

"เก็บข้าวกับแม่ หมายความว่าคุยกับเพื่อนครับ" น้อยโหม่งทง แต่สายตาสังไม่ละ

จากหญิงชือ

"แม่เรียกสองครั้งแล้ว ไปกินข้าวทงเดะ" หญิงชือเตือน

"อ... ไม่เขาอะ ชินไม่กินข้าวแล้ว คุยกับเขากว่า" น้อยโหม่งแย้ง

"ไม่กินพรอก เวลาอ่านที่อ่านสิ เวลากินก็กิน กินไม่เป็นเวลา หากเขอไม่สบาย

ชินก็จะไม่ได้เป็นเพื่อนกับเขอะสิ" หญิงชือขมอก

"ตกลง ชินจะไม่กินข้าวทงก็ได้ แล้วชินจะมาคุยอีก" น้อยโหม่งทงๆ วาง

ที่กับหญิงชือลงบนหน้าหญิงชือที่อ่านค้างอยู่ ขุนปากหญิงชืออย่างรักใคร่ จากไปควมมิชิตา
ที่ราเวิง

เพื่อนที่เธอไม่มีกับเธอมีใคร

1. "เรื่องเด็กกระจำจิว เป็นเรื่องราวของอำนาจดี..."

คำที่ขีดเส้นใต้หมายความว่าอย่างไร

ก. เข้มมาก

ข. เข้มที่สุด

ค. เข้ม ๆ น้อย ๆ

ง. เข้มนิดเดียว

2. ข้อใดเป็นใจความสำคัญของเรื่อง

ก. น้อยโหน่งเป็นเด็กที่ซื่อสัตย์

ข. น้อยโหน่งเป็นเด็กที่เพื่อนไม่ชอบยกย่อง

ค. น้อยโหน่งถูกแม่ของพี่หน่อทิ้ง

ง. น้อยโหน่งได้พบเพื่อนใหม่ที่ดูใจ

3. เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นเป็นสำคัญที่สุด

ก. เจ้าปู่กระโดดไปเล่นบนหลังฟ้า

ข. พ่อจากบ้านไป

ค. พี่แยกตัวกลับบ้าน

ง. น้อยโหน่งร้องไห้

4. "พี่หน่อขี้ใจน้อย เล่นเกมกับน้อยโหน่งจนชอบได้ใจกับ" น้อยโหน่งชวนพี่สาว
ผู้พี่มาช่วยทำเป็นงั้นหรือ

ก. ร้อง

ข. วิงวอน

ค. อ้อนวอน

ง. เสนอแนะ

5. ข้อใดที่ไกลจากเรื่องนี้ที่สุด

ก. เพื่อนที่ดีคือเพื่อนที่สามารถแก้ปัญหาให้เราได้

ข. เพื่อนที่ดีคือเพื่อนที่เราพึ่งได้ในยามยาก

ค. เพื่อนที่ดีคือเพื่อนที่เราต้องพึ่ง

ง. เพื่อนที่ดีคือเพื่อนที่ใหม่ระโยชน์และให้ความพอใจแก่เรา

บทกรรม ในหนังสือเล่ม

"๑๕๖"

ในห้องทดลองเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง สาขาและประสาทของนักวิทยาศาสตร์เพิ่งอยู่
พิจารณาเชื้อโรคนิกหนึ่งที่ส่งภาษารของมีนุยกินอย่างสนุกในหลอดแก้วทรงสูง

... เจ้าตัวหนึ่งท่าทางออกจะใหญ่โตไม่ไร้เด่น ไ่ว้มสันตึกกำลังขี้นม้อยขี้นใหญ่
เมื่อโคอินพวกทองชมว่า "ท่านดูนี่เหลือเกิน" บอกกันเองอยู่ได้ ช่างไม่กระดากปากเขี้ยวแฉง

"บรรดาเชื้อโรคทั้งหลาย" เจ้าตัวทำใหญ่เอิ้นขึ้น "ข้าในฐานะประมุขของพวกเจ้า
ข้าต้องการให้เจ้าส่งเชื้อโรครีบสำเนาให้ข้าท่าน"

"ท่านจะเอาไปทำไม" เชื้อโรคตัวหนึ่งถามขึ้น

ประมุขขี้นเบ่งโคอินคังนั้น ก็หัวเราะว่า "ก็เอามาต่ออายุของข้านะซิวะ"

โคอินคังนั้นบรรดาเชื้อโรคในหลอดแก้วก็พากันมองหน้าเด็กเล็ก

"ก็หมายความว่า..." เจ้าตัวที่ฉลาดที่สุดเขย่งขี้นตัวขึ้น แต่ยังไม่จบ ประมุขก็พูด
สวนทันที "ไร้แล้ว ข้ากำลังจะมีอายุครบหนึ่งพันปีพอดี ถ้าข้าไม่ได้รับชีวิตของเจ้าตัวมรกเกิดมาวัน
ข้าก็คงตาย เพื่อกกรรมเป็นอย่างนี้ ข้าคิดว่าคงไม่มีใครรักของ"

เมื่อโคอินประมุขพูดคล้ายคิดว่าตนเองสำคัญเข็นนี้ก็ไม่มีใครกล้าพูดอะไร แต่ทว่ามีเสียง
หนึ่งองอาจพอ ๆ กับประมุข ทะโกนทองออกมาจากหลอดหนึ่ง

"ท่านจะเอาชีวิตของเชื้อโรครีบสำเนาที่ไม่ไ้แก่ ถ้าใครเอาชีวิตของพวกนี้ไปต่อชีวิต
ตนเอง ชีทนั้นขอบรรดาเชื้อโรคก็คงสูญพันธุ์หมดแล้ว ๆ"

ยุทธภพในห้องแล็บ

ประมุขที่รับมามองดูเชื้อโรคตัวที่ดูท้ออย่างไม่ส่วเกรง

"อ้อ - โอ้ตัวที่ดูเมื่อก็มีเองหรือกริ อ่าคิดนะว่าเป็นเพื่อนกับแล้วจะฆ่าทิ้งไม่ได้"

"ฮ่าฮ่ากนิซึบร่า ๆ ก็กว่าประมุข ข้าไม่ต้องการให้เราทะเลาะกัน และก็ไม่ต้องการ

ให้ท่านเขาริกรองเชื้อโรควันสิ่วมาที่ด้วย"

ประมุขขมความแนบ สีหน้าแสดงโมโหสุดขีด

"เชิงจะปล่อยไปประมุขตายี่วะ"

"ตายก็ตายสิ คนรุ่นใหม่นี้มีอีกมากมาย ท่านจงนอนตายตามสบายเถอะ"

โค่นิ่งดังนั้นก็พริบประมุขจะทนไหว รีบร้องขอพรจากลูกน้องที่เฝ้า

"เฮ้ย - ชิบนิเฮ"

แต่ทักขณะที่ใครจะเข้มาถึงเชื้อโรคตัวนี้ได้ ก็มีเสียงเอื้ออานมาจากข้างนอก อ้อ - เชื้อโรค

เขียนตามตัวกำลังตรงเข้ามาถึงประมุข

"ชิบประมุขฆ่าทิ้ง เราไม่ขม เราไม่ขม" กองทัพเชื้อโรคตะโกลมกอง

ประมุขหน้าสิ่วกับความกลัว แคขังไว้เชิง ยังคงดูตงต้อไม่สิ่ว

"เจ้าพวกกองทัพพะละเอาไว้ออก"

ไอ้ไอ - เชื้อโรคสู้กันชั่วเขี้ยวไปหมด สะเทือนพื้นไหวในหลอดแก้ว หน้าเข้าเขียนตาม

ที่ยังไต่กันรู้สึว่าฆ่าที่บุกมาปราบประมุขจะเป็นฝ่ายอยู่บิหรือกฏ นี้ก็วิทยาศาสตร์นี่เอง

เมื่อกเขียนตามเข้าไปทำฉายเชื้อโรค 2 ฝ่ายนั้นต้อท้ออย่างจำกาย

เจ้าเชื้อโรคตัวสุกพ่าย ก่อนตายก็ยกทำเป็นการฆ่าอ่าวว่า

"รู้อย่างนี้จะไม่ขอแตกความสามัคคีกันเฮ้ย...โอ๊ย..."

พูดจบก็จมนกโค่นเมื่อกเขียนตามฆ่าเข้าไปหมดตัว

ข้อไหน? บุคลากรในห้องแล็บ

1. การให้ข้อมูลที่สื่อเรื่องว่า "บุคลากรในห้องแล็บ" นั้นเป็นเพราะเพื่อสิ่ง
 ใหนข้อใด

- ก. การทดลองของนักวิทยาศาสตร์
- ข. ความเป็นไปแห่งชีวิตของเชื้อโรค
- ค. การต่อสู้ของเชื้อโรคสองฝ่าย
- ง. ความมหัศจรรย์ที่สูงของประจุ

2. ใจความสำคัญของเรื่องนี้คืออะไร

- ก. ประจุเชื้อโรคต้องการจะรักษาอำนาจในการเป็นใหญ่ไว้
- ข. ประจุเชื้อโรคทำศึกกฏเกณฑ์การปกครอง
- ค. ประจุเชื้อโรคต้องการชีวิตของลูกน้อง
- ง. ประจุเชื้อโรคต้องการมีชีวิตอยู่ต่อไป

3. เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นเป็นสำคัญที่สุด

- ก. ประจุเชื้อโรคฆ่าชีวิตจิตใจเพราะความกลัว
- ข. นักวิทยาศาสตร์ตั้งเม็ดเชื้อขาวทำลายเชื้อโรค
- ค. เชื้อโรคต่อสู้กัน
- ง. ประจุเชื้อโรคโคจรลูกน้อง

4. เราควรสรุปได้ว่าประจุเชื้อโรคมีลักษณะอย่างไร

- ก. เป็นแก้ว
- ข. เป็นแก้ว
- ค. ขมบางอำนาจ
- ง. อวกเกรง

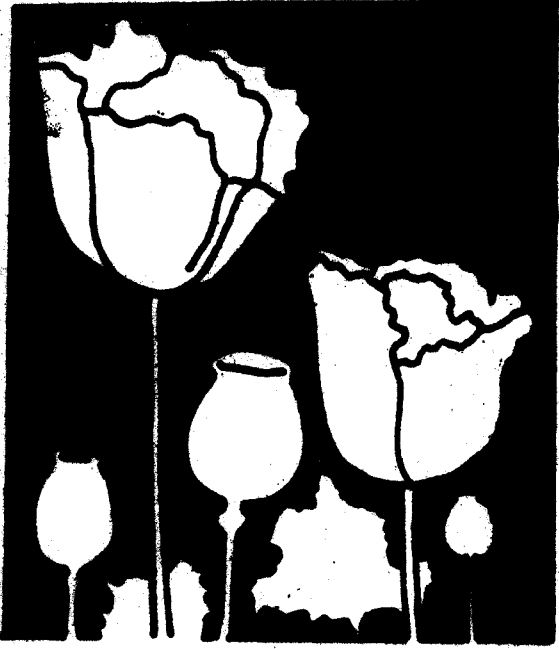
5. "นายโรบิ ทรูปีใหม่ยังมีอีกมากมาย งานจนจนตายทายนับเดอะ" คำกล่าวนี้
 แสดงว่าผู้แต่งต้องการอะไร

- ก. ทบถอ
- ข. ชั่วให้โกร
- ค. พิษ
- ง. ประชประชัน

วิโยค? บุทรกรมในหนังสือ

6. ข้อใดที่ได้จากเรื่องนี้คืออะไร
- ก. ข้อ่าเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม
  - ข. ความปรารถนาเป็นผลทางไม่สุจริต
  - ค. การแยกตัวกันเป็นถึงพ่อแม่
  - ง. ข้อ่าหาผู้รับผิดให้มากกว่าตนเอง

ฝัน

กฤษณ์ สุทธิเดช

ฉากที่ 1 ฝันทุ่งฝัน

- ผู้แต่ง 1. ฝันทุ่งฝันวัยสาวและวัยประมาณ 20 คน
 2. ฝัน แห่งทุ่งฝันวัยสาววัยหนุ่ม เวลามาแสดงใช้ทีมนมแม่ให้ทีมนม เวลาคืนเวทีให้ทีมนม

ฉากที่ 2 ฝันครอบครัว

- ผู้แต่ง 1. ฝัน แห่งครอบครัว
 2. พ่อแม่ ราวเรา

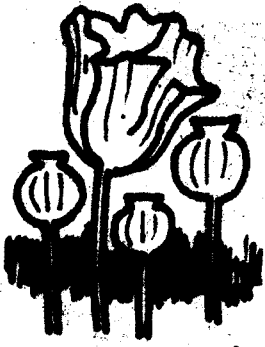
ฉากที่ 3 ฝันทุ่งฝัน

- ผู้แต่ง 1. ฝัน แห่งทุ่งฝันวัยสาวและวัยประมาณ 20 คน
 2. ฝัน แห่งทุ่งฝันวัยสาววัยหนุ่ม เวลามาแสดงใช้ทีมนมแม่ให้ทีมนม เวลามาแสดงใช้ทีมนม

เรื่องเรื่อง

ฉากที่ 1 ฝันทุ่งฝัน

- ชม "ทำไมเธอช่างใจร้ายกับเธอ แม่ของเธอ"
 คอกลิ่มสีนวล "ทำไมเธอจึงว่าพวกฉันใจร้ายเธอจะ"
 ชม "ก็เมื่อวานฉันเป็นทนายเพราะพวกเธอ"
 คอกลิ่มสีนวล "เออ ทำไมเธอช่างใจร้าย พวกเราไม่เกลียดกันใครเกลียดใคร"

ฝัน

คอกฉิ่นสาว

"ว่าไง พวกเราไปทำอะไรหรือจึงทำให้คนถึงกับตาย" หันไปพูด
กับคอกฉิ่นตัวอื่น

ลม

"เปล่านี่ ไม่มีใครไปทำอะไรพวกคุณเลย"

คอกฉิ่น

"เข้อาจไม่ทราบ เพราะพวกเธอไม่ได้ทำให้พวกคุณตายในทันที"

ลม

"มันยังไงกันจะลม"

คอกฉิ่น

"ตอนแรกพวกเธอจะทำให้ประสาทและระบบสมองของพวกคุณทำงาน
ไม่ปกติ รวมทั้งระบบการหายใจอีกด้วยจะ"

ลม

"แล้วยังไงอีกจะ"

คอกฉิ่น

"ต่อมาร่างกายของพวกคุณก็จะทรุดโทรม และในที่สุดก็จะตาย"

ลม

"แล้วพวกเราไปทำอย่างไรจึงทำให้พวกคุณเป็นอย่างนั้น"

คอกฉิ่น

"พวกคุณเอาเทียนฉิ่นไปใช้รับประทาน หรือชงน้ำดื่มนะซี ไม่น่าเชื่อเลย"

ลม

"คนเขาไม่รู้หรือว่ามันจะมีโทษกับเขา ช่างโง่จริง"

คอกฉิ่น

"เขารู้ซี เขาฉลาดมากเชียวละ"

ลม

"เขาฉลาด เขารู้ แล้วทำไมจึงทำเอย่าง"

คอกฉิ่น

"เขาฉลาดซี เขานำฉิ่นมาสักเป็น มอริทิน และยังนำมอริทิน
มาสักเป็นเฮโรอิน ใค้ก็ด้วย"

ลม

"จะสักทำไมให้มันยุ่งยาก"

คอกฉิ่น

"ก็เฮโรอิน มีฤทธิ์แรงกว่าฉิ่น 30-80 เท่า"

ลม

"ก็ยิ่งร้ายขึ้นไปอีกนะซี"

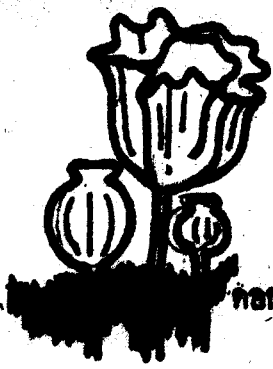
คอกฉิ่น

"ใช่"

ลม

"อ้อ แล้วทำไมเขาจึงเสพเข้าไปละ"

"พอสักเป็นมอริทิน และเฮโรอินแล้ว เขาก็ทำ เป็นเม็คเป็นผง
แล้วสอดหลอกให้คนเสพ พอสักแล้วก็ต้องนำเงินมาซื้อ คราวนี้คนขาย
ก็รวยไปเลย"

ฝัน

กอกฉิ่น

"ทำไมเราไม่คิดถึงคนอื่นเลยนะ พวกคนนี่แข็ง น่าสงสารคนที่
จะทอ้งตายเพราะพวกเรา"

ฉม

"พวกคนไม่เฉวนคนพวกคนพวกคน มีบางพวกเราช่วยน้องกันและกัน
คนพี่คนน้อง"

กอกฉิ่น

"แล้วรัฐบาลไม่ช่วยเลยหรือ"

ฉม

"ช่วยสิ รัฐบาลออกกฎหมายห้ามเสพและจำหน่าย"

กอกฉิ่น

"ก็คงไม่มีคนตายเพราะพวกเรานะ" "นี่ไปพูดกับพวกตัวเอง
ด้วยความดีใจ"

ฉม

"ไม่หรอก ยังมีการลักขโมยเสพและจำหน่ายอยู่"

กอกฉิ่น

"ทำไมเราไม่ทำเรื่องกับรัฐบาลนะ"

ฉม

"ก็เป็นความเต็มใจของเราเองนี่"

กอกฉิ่น

"อ้อ ฉม ช่วยไปพูดกับเขาหน่อยสิ ไม่งั้นมาพูดกับเราดีกว่าสิ"

ฉม

"ได้สิจ๊ะ"

- ปรินดา -

ฉากที่ 2 กระท่อมพ่อเช่า

ฉากใหม่เป็นกระท่อมรองพ่อเช่า พ่อเช่านอนอยู่บนแคร่ ฉมเข้ามา

ฉม

"พ่อเช่าไม่สบายมากหรือครับ"

พ่อเช่า

"พอทำถึงจะตาย"

ฉม

"ใครนะช่างใจร้ายทำกับพ่อเช่าได้"

พ่อเช่า

"ไม่มีใครหรอก ที่จริงพ่อเช่าเองนี่แหละ"

ฉม

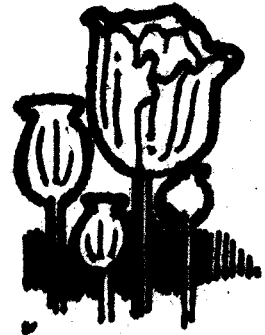
"พ่อเช่าไม่ทำอะไรมาจ๊ะ"

พ่อเช่า

"ก็อยู่เฉยๆนี่ พ่อจึงต้องเป็นอย่างนี้ รามไปบอกหาทอกฉิ่น
แทนพ่อเช่า"

- ปรินดา -

ฝัน

ฉากที่ 3 ในทุ่งฝัน

คอกฝัน

"ว่าใจจะฉม พ่อเขาเป็นอะไรไป"

ฉม

"พ่อเขาคายเขินแล้ว ปากนายอกลาทวย"

คอกฝัน

"ทำไมพ่อเขาจึงทวย คือ.....ทำไม"

ฉม

"พ่อเขาดูฝัน"

คอกฝัน

"ทำไมพวกเรานิ่งโคเลวร้ายเทมมี แมงกัฏ์ถูกเรามา"

ฉม

"ไม่ใช่ความผิดของพวกเรานะพรอก มีอยู่ที่คนนำไปไร้ทางพากะ
ว่าจะนำไปไร้ในทางที่ถูกหรือผิด"

คอกฝัน

"ไม่จริงพรอกฉมเป็นศิวเลวร้ายไม่มีประโยชน์เลย"

ฉม

"ฉิ ทางการแพพณ์พำพวกเรอนำไร้ในการรักษาโรคโคด้วย
มีอยู่ที่คนนำไปไร้ทางพาก"

คอกฝัน

"คงจะจริง แต่ฉมไม่ยากให้ศิวฝันทำให้ใครเป็นอะไรไป
เพราะฉมเลย"

ฉม

"ฉมก็พยายามเขินแล้ว แต่ไม่มีใครฟังฉมเลย"

คอกฝัน

"ไว้อำนิคนมาเขินฉม ฉมจะเล่าให้เขาฟังถึงความร้ายกาจ
ของศิวฝัน"

ฉม

"คงไม่มีประโยชน์พรอก ไม่มีใครเขาฟังเรานะพรอก ฉมว่าทางที่
เรามาช่วยกันเอาใจช่วยพวกคนที่ก้อกันเขาเขาคิดดีกว่า"

๑๐๒๒๒๒๒ บ้าน

๑. ยาเสพติดเป็นอันตรายร้ายแรงที่สุดคืออะไร

ก. ดิน

ข. เฮโรอีน

ค. มอร์ฟีน

ง. กัญชา

๒. เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นเป็นลำดับที่สาม

ก. บอกว่าทอกซินเป็นพิษ

ข. ทอกซินเข้ากระแสเลือด

ค. ทอกซินเข้าสมอง

ง. ทอกซินเข้าปอด

๓. "ทำไมพวกเรายังได้เจอรายชื่อนี้ แม้จะอยู่ไกลๆ" ผู้พูดด้วยความรู้สึกเช่นไร

ก. เศร้าใจ

ข. น้อยใจ

ค. เสียใจ

ง. ภูมิใจ

๔. ใจความสำคัญของบทละครเรื่องนี้มีกล่าวถึงอะไร

ก. การต่อต้านการปลูกฝิ่น

ข. ประโยชน์และโทษของดิน

ค. อันตรายจากการปลูกฝิ่น

ง. การรู้จักโรฮินในโพกทาง

๕. ข้อคิดที่ได้จากบทละครเรื่องนี้คืออะไร

ก. ยาเสพติดทุกชนิดเป็นพิษต่อร่างกาย

ข. ให้ทุกคนยกย่อง ชูเกียรติให้ถึงหัว

ค. ในโลกนี้ไม่มีอะไรที่เป็นแก่นแท้เลย

ง. ของทุกอย่างมีทั้งคุณและโทษ ขึ้นอยู่กับการทำไปไว้

เฉลยแบบทดสอบการอ่านเพื่อความ

1. ก	13. ก	25. ข
2. ข	14. ค	26. ง
3. ข	15. ข	27. ก
4. ง	16. ค	28. ค
5. ก	17. ก	29. ค
6. ข	18. ข	30. ก
7. ง	19. ค	31. ง
8. ค	20. ค	32. ค
9. ข	21. ข	33. ข
10. ค	22. ข	34. ก
11. ก	23. ก	35. ก
12. ค	24. ค	

เฉลยแบบฝึกการอ่านตีความ

หิ้งหอยกับงูเห่า

1. ก
2. ง
3. ง
4. ก
5. ง
6. ก

กระต่ายน้อย

1. ก
2. ง
3. ข
4. ค
5. ง

ทออินกับทานา

1. ข
2. ค
3. ง
4. ง
5. ค
6. ก
7. ง
8. ค
9. ข

งูพลาตีก

1. ค
2. ข
3. ง
4. ข
5. ง
6. ค

แมงป่องซีโกรซ

1. ค
2. ข
3. ง
4. ข
5. ค

พระอาทิตย์กับก้อน

1. ก
2. ก
3. ก
4. ง
5. ข
6. ค

เพื่อนที่แสนดี

1. ก
2. ง
3. ง
4. ก
5. ง

ยุทธการในห้องแล็บ

1. ค
2. ง
3. ค
4. ก
5. ค
6. ค

ดิน

1. ค
2. ก
3. ข
4. ง
5. ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวัดความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทางการอ่านขั้นที่ความ

ชุดที่ ข้อที่	p ค่าความ ยากง่าย	r ค่าอำนาจ จำแนก	q สัดส่วนของ ผู้ที่ตอบผิด	pq สัดส่วนของผู้ที่ ตอบผิดและถูก
<u>ชุดที่ 1</u>				
1	.42	.07	.58	.2436
2	.50	.38	.50	.2500
3	.65	.30	.35	.2275
4	.69	.53	.31	.2139
5	.71	.19	.29	.2059
6	.30	.23	.60	.1800
7	.34	.15	.66	.2244
8	.42	.15	.58	.2436
<u>ชุดที่ 2</u>				
9	.48	.26	.52	.2496
10	.25	.19	.75	.1875
11	.40	.26	.60	.2400
12	.46	.07	.54	.2484
13	.44	.34	.56	.2464
14	.78	.34	.22	.1716

ชุดที่ ข้อที่	p ค่าความ ยากง่าย	r ค่าอำนาจ จำแนก	q สัดส่วนของ ผู้ที่ตอบผิด	pq สัดส่วนของผู้ที่ ตอบผิดและถูก
<u>ชุดที่ 3</u>				
15	.34	.15	.66	.2244
16	.55	.57	.45	.2475
17	.48	.42	.52	.2496
18	.53	.30	.47	.2491
19	.25	.19	.75	.1875
20	.44	.26	.56	.2464
21	.51	.42	.49	.2499
<u>ชุดที่ 4</u>				
22	.36	.34	.64	.2304
23	.40	.19	.60	.2400
24	.51	.34	.49	.2499
25	.65	.30	.35	.2275
26	.48	.26	.52	.2496
27	.55	.50	.45	.2475
28	.51	.57	.49	.2499
29	.30	.23	.70	.2100

ชุดที่ ข้อที่	p	r	q	pq
	ค่าความ ยากง่าย	ค่าอำนาจ จำแนก	สัดส่วนของ ผู้ที่ตอบผิด	สัดส่วนของผู้ที่ ตอบผิดและถูก

ชุดที่ 5

30	.50	.69	.50	.2500
31	.51	.65	.49	.2499
32	.40	.26	.60	.2400
33	.65	.46	.35	.2275
34	.46	.23	.54	.2484
35	.55	.50	.45	.2475

8.6517

การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

x	f	fx	x^2	fx^2
คะแนน	ความถี่	ผลคูณของคะแนนกับความถี่	คะแนนยกกำลังสอง	ผลคูณของคะแนนยกกำลังสองกับความถี่
29	1	29	841	841
27	1	27	729	729
26	2	52	676	1352
25	1	25	625	625
24	3	72	576	1728
23	4	92	529	2116
22	3	66	484	1452
21	2	42	441	882
20	6	120	400	2400
19	2	38	361	722
18	2	36	324	648
17	1	17	289	289
16	1	16	256	256
15	1	15	225	225
14	1	14	196	196
13	1	13	169	169
12	3	36	144	432

x	f	fx	x ²	fx ²
คะแนน	ความถี่	ผลคูณของคะแนนกับความถี่	คะแนนยกกำลังสอง	ผลคูณของคะแนนยกกำลังสอง
11	3	33	121	363
10	7	70	100	700
9	4	36	81	324
8	2	16	64	128
7	1	7	49	49
	52	872		1666

หาค่าเฉลี่ยของคะแนน

$$\begin{aligned} \bar{X} &= \frac{\sum fx}{N} \\ \text{แทนค่า} \quad \bar{X} &= \frac{872}{52} \\ &= 16.7692 \end{aligned}$$

หาค่าความแปรปรวนของคะแนน

$$\begin{aligned} s_x^2 &= \frac{\sum fx^2}{N} - (\bar{X})^2 \\ \text{แทนค่า} \quad s_x^2 &= \frac{16626}{52} - (16.7692)^2 \\ &= 319.7307 - 281.2060 \\ &= 38.5247 \end{aligned}$$

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

$$\begin{aligned} r_{xx} &= \frac{n'}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_x^2} \right] \\ &= \frac{35}{34} \left[1 - \frac{8.6517}{38.5247} \right] \\ &= 1.0294 \left[1 - 0.2245 \right] \\ &= 1.0294 \left[0.7755 \right] \\ &= .7982 \end{aligned}$$

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

$$= .798$$

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านชั้นที่ความก่อนฝึกและหลังฝึก

อันดับ	I คะแนนก่อนฝึก	F คะแนนหลังฝึก	D ผลต่าง ของคะแนน	D ² ผลต่างของคะแนน ยกกำลังสอง
1	21	27	6	36
2	17	21	4	16
3	20	21	1	1
4	25	25	0	0
5	17	23	6	36
6	15	20	5	25
7	13	15	2	4
8	13	13	0	0
9	10	15	5	25
10	18	21	3	9
11	14	19	5	25
12	22	27	5	25
13	15	21	6	36
14	18	25	7	49
15	21	23	2	4
16	25	26	1	1
17	17	22	5	25
18	12	15	3	9

ชั้นค้ำ	I คะแนนก่อนฝึก	F คะแนนหลังฝึก	D ผลต่าง ของคะแนน	D ² ผลต่างของคะแนน ยกกำลังสอง
19	24	26	2	4
20	15	20	5	25
21	23	24	1	1
22	14	21	7	49
23	11	12	1	1
24	16	16	0	0
25	19	20	1	1
26	17	18	1	1
27	25	26	1	1
28	19	19	0	0
29	14	15	1	1
30	22	23	1	1
31	16	18	2	4
32	20	23	3	9
คะแนนรวม	568	660	92	424
คะแนนเฉลี่ย	17.75	20.625	2.875	13.25

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{\Sigma D}{\sqrt{\left[N(\Sigma D^2) \right] - (\Sigma D)^2 / (N-1)}} \\
 &= \frac{92}{\sqrt{\left[32 \times 424 \right] - (92)^2 / 31}} \\
 &= \frac{92}{\sqrt{\frac{13568 - 8464}{31}}} \\
 &= \frac{92}{\sqrt{\frac{5104}{31}}} \\
 &= \frac{92}{\sqrt{164.6451}} \\
 &= \frac{92}{12.8314} \\
 &= 7.1699
 \end{aligned}$$